

MŰJ SVĚT

Originální titul: **Az én világom**

Vydání Baptistické Charitativní Služby (Hungarian Baptist Aid)

Odpovědný vydavatel: Szenczy Sándor předseda

Redaktor: Mezinárodní Skupina BSZA

Odpovědný redaktor: Dr. Szilágyi Béla

Výtvarný redaktor: Dobozi Sándor, Kormos Endre

Nadace Baptistické Charitativní Služby

Poštovní adresa: 1391 Budapest, Pf. 241., Maďarsko

E-mail: hbaid@hbaid.org

Tel.: 06-1/466-5978

Website: www.english.baptistasegely.hu

Redakce, úprava: Liquid Saldo S.R.L. , Rumunsko

Tisk: Open-Art Invest Kft.

Informace o bankovním účtu:

KDB Bank 1355555-55555555-55555555

IBAN: HU 32

Swift: KOD BHUHB

OTP 11736082-20054403-00000000

2480 Gárdony, Szabadság u. 18.

IBAN: HU 68

Swift: OTPVHUHB

Jméno a adresa k bankovnímu účtu:

Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány

2481 Velence, Szabolcsi út 3.

Partita IVA: 184485529-1-07

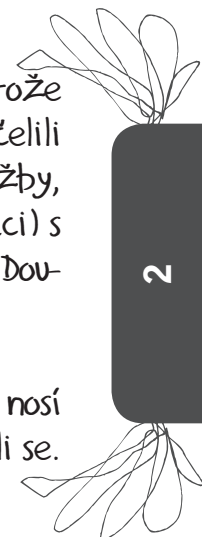

Ahoj!

Možná ty to tak necítíš, ale věř mi, máš štěstí. Bydlíš v zemi, kde vás netrápí krvavá občanská válka, ničivé sucho nebo tragické hladovění. Nepronásledují tě kvůli tvému vyznání, můžeš svobodně volit, můžeš si obléci, co chceš (možná, se to jen nebude líbit tvým rodičům).

Hodně lidí kolem tebe ale žije či žili jinak. Museli utéci ze své rodné země, protože byli pronásledováni kvůli politickému vyznání a náboženství. Možná každodenně čelili smrti nebo hladovění. Cílem tří organizací (maďarské Baptistické Charitativní Služby, italské Skupiny Občanských Dobrovolníků a českého Sdružení pro migraci a integraci) s pomocí Evropské Unie je ti představit tyto lidi, jejich problémy, pocity a myšlenky. Doufáme, že je takto lépe poznáš a pochopíš, a také že se ti budou líbit.

Komiks, co právě držíš v ruce, ti představí čtyři příběhy lidí, kteří žijí okolo tebe, nosí v sobě svou těžkou minulost a čekají na to, abyste se k sobě přiblížili a seznámili se. Doufáme, že vám tento komiks pomůže.

Общение
в движении

МедиаФОН

первый этаж
Европа
*любое место
для
Вашего дома!*
72-10-10
72-25-98
ул. Рабочая, дом 111
Ижевск, Ижевск

Čečensko je známé občanskými válkami. Když slyšíme jeho jméno, tak si představíme tanky, zbraně a bomby. Ale myslíme i na jeho obyvatele? Myslíme na ty, kteří tráví celý život ve smrtelném strachu, zatímco my sedíme před počítačem, oni bojují o svůj život. Někdy stačí jedno slovo, ale většinou ani to není nutné, aby je zatkli. Stačí jen být na špatném místě ve špatnou dobu. Brutalita Rusů a čečenských partyzánů ovlivňuje život všech obyvatel. V tomto komiksu zatknu Saida a zabijí jeho bratra. Rodina nemá na vybranou, musí uprchnout. Po válce se mohou vrátit, ale po druhém ruském napadení nemají šanci na normální život. Said uteče, aby mohl žít lepší život v jiné zemi.

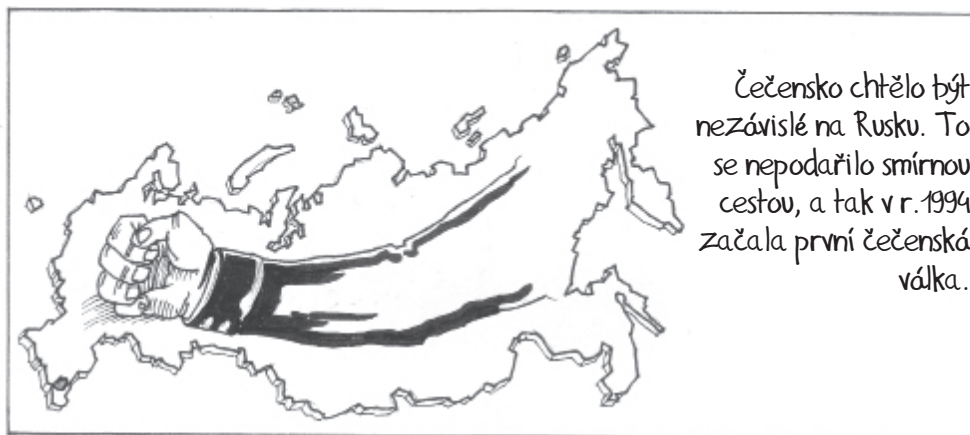

Čečensko

Napsal a nakreslil : SZLIM (Kata Szép)

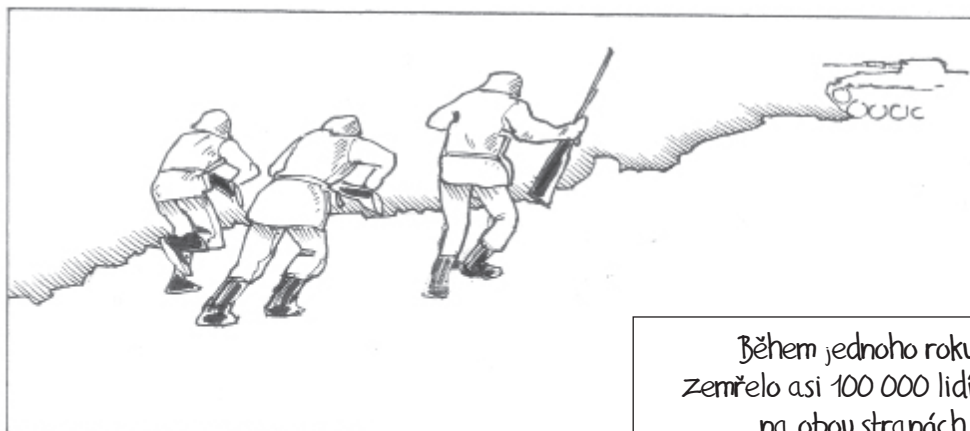

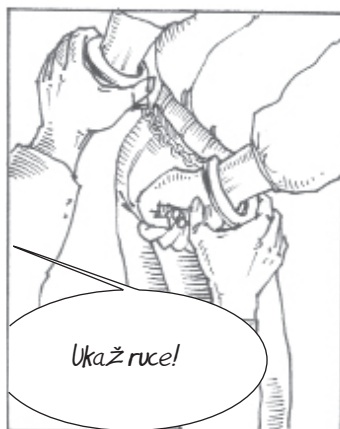
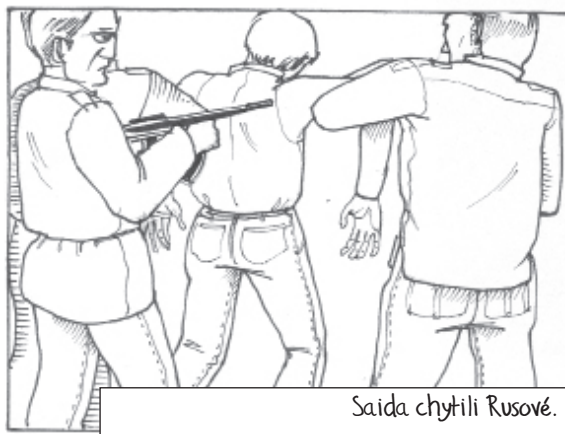
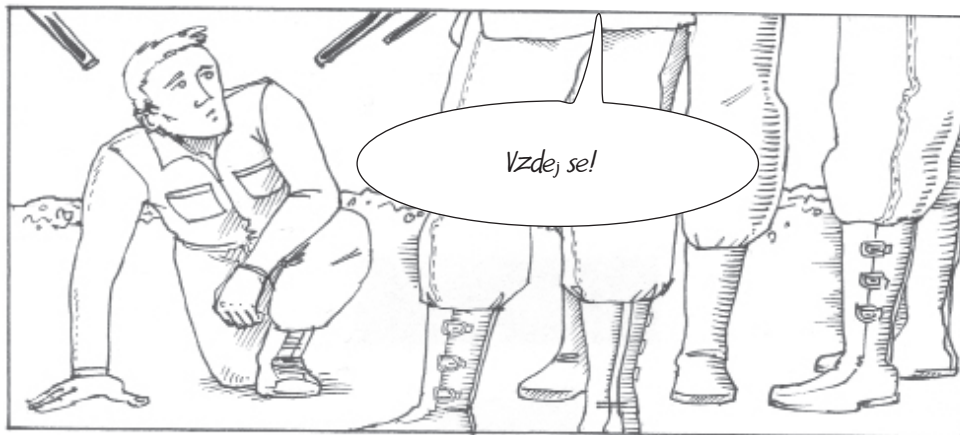
Čečensko chtělo být nezávislé na Rusku. To se nepodařilo smírnou cestou, a tak v r. 1994 začala první čečenská válka.

60 000 ruských vojáků vtáhlo do Čečenska.

Během jednoho roku zemřelo asi 100 000 lidí na obou stranách.

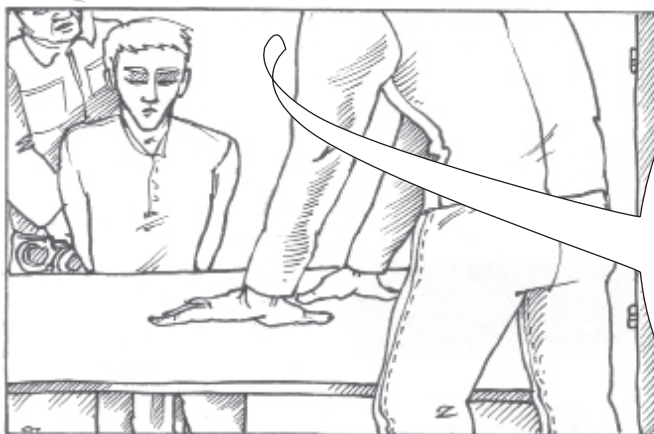
...odvezli je k výslechu.

Víme, že se spolčujete proti Rusům.

Mluv!

Když nepromluvíš,
budeš litovat! Víme, že
proti nám něco organi-
zuje i tvůj bratr!

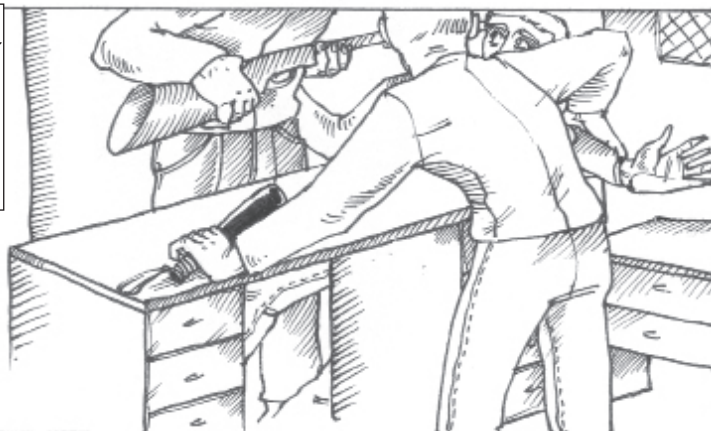

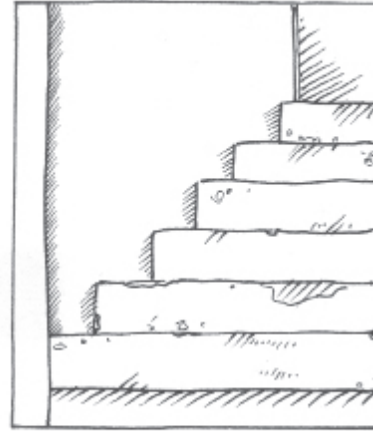
Tady podepiš,
že jsi na straně
Rusů!

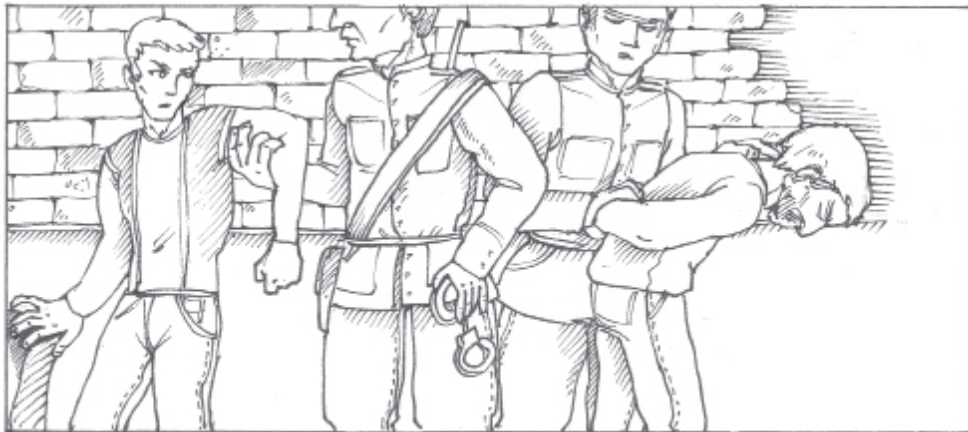
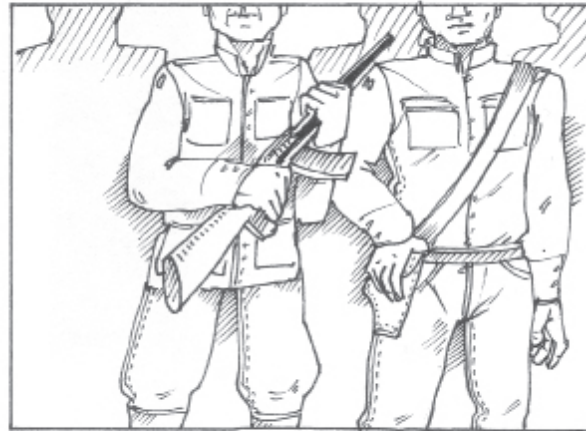
Za kolik ti stojí Čečensko? Kolik
chceš za svoje mluvení?

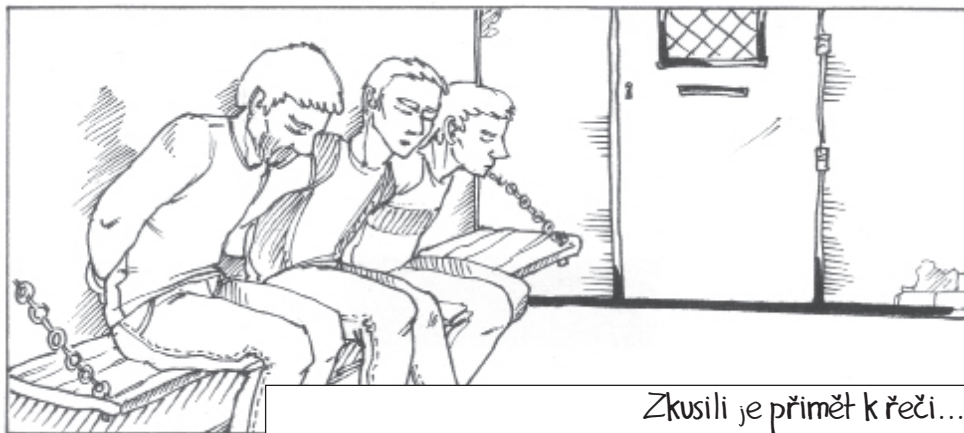
Said nepromluvil, a
tak ho zatkli.

Přitom jeho bratr opravdu něco organizoval proti Rusům, ale chytili ho. Zavřeli ho i s jeho společníky do vězení.

Zkusili je přimět k řeči...

...oni ale nic neprozradili.

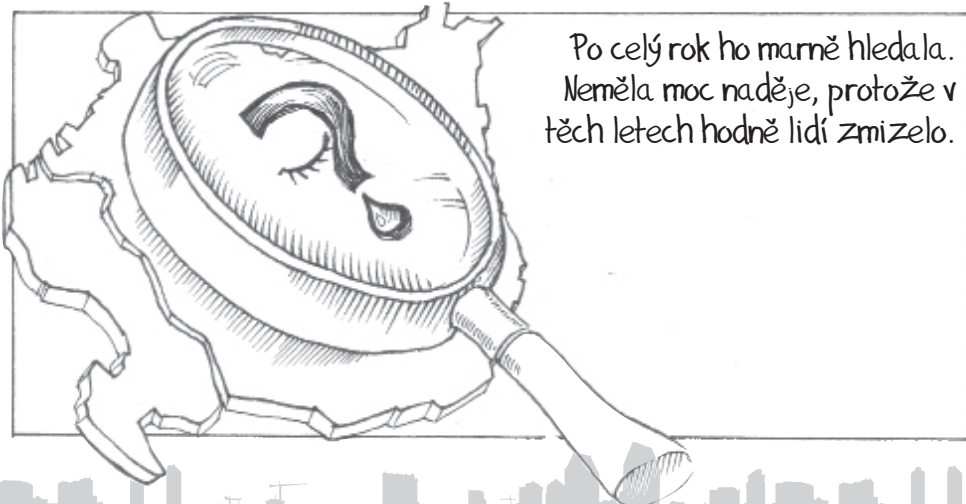
Zaplatili za to svým životem.

Saidova máma se vydala hledat svého mladšího syna.

Neviděli jste tohoto chlapce?

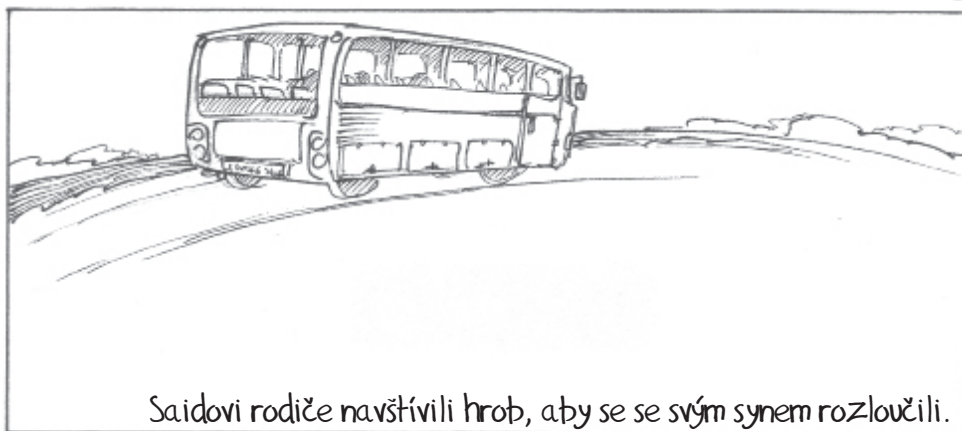
Po celý rok ho marně hledala.
Neměla moc naděje, protože v
těch letech hodně lidí zmizelo.

Saidova máma plakala.

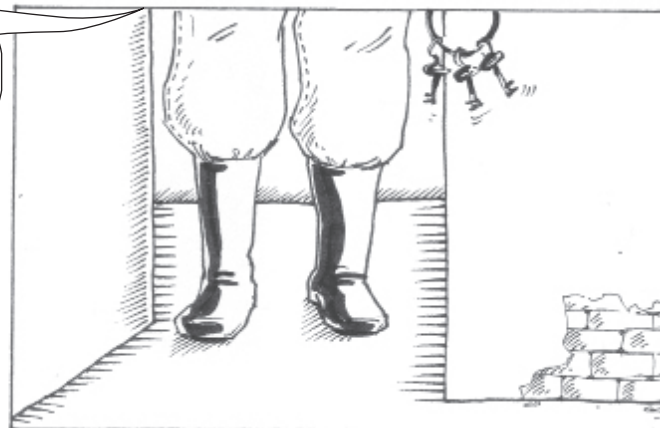

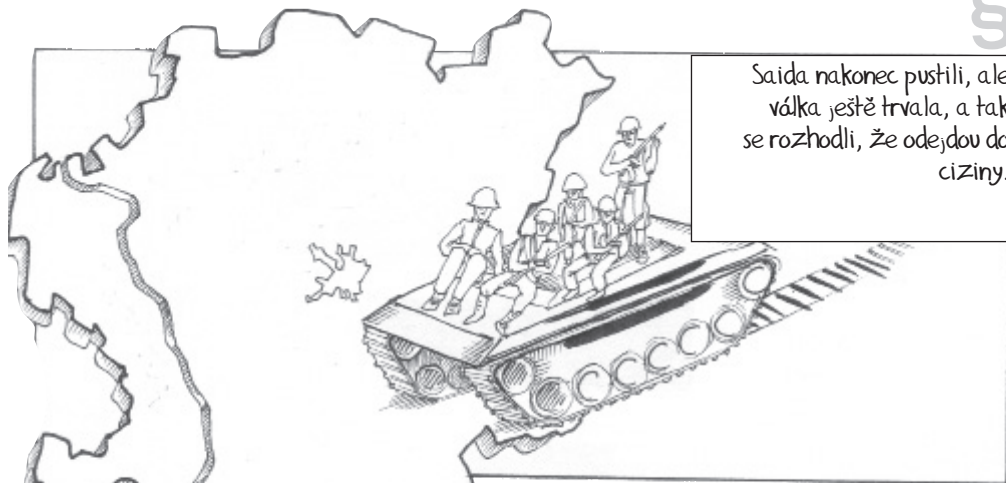

Promiňte, není tento chlapec náhodou u vás?

Ale ano, je tady zavřený.

Ò, synáčku, myslela jsem si, že už nežiješ!

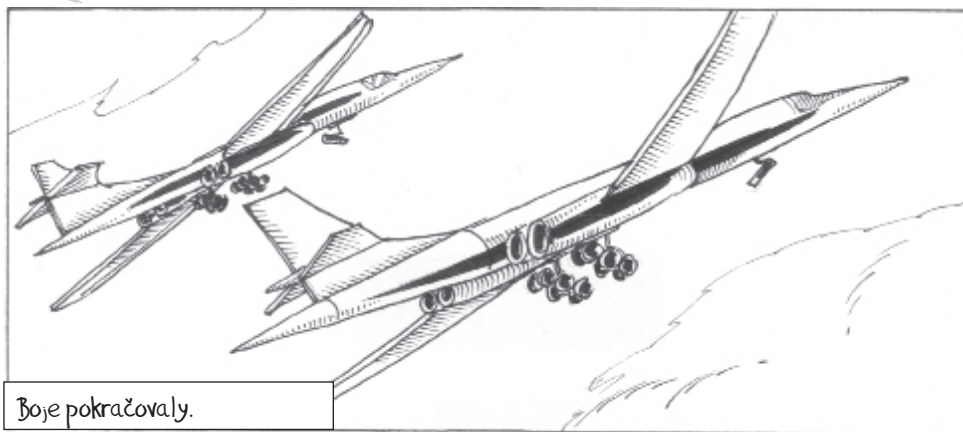
Saida nakonec pustili, ale válka ještě trvala, a tak se rozhodli, že odejdou do ciziny.

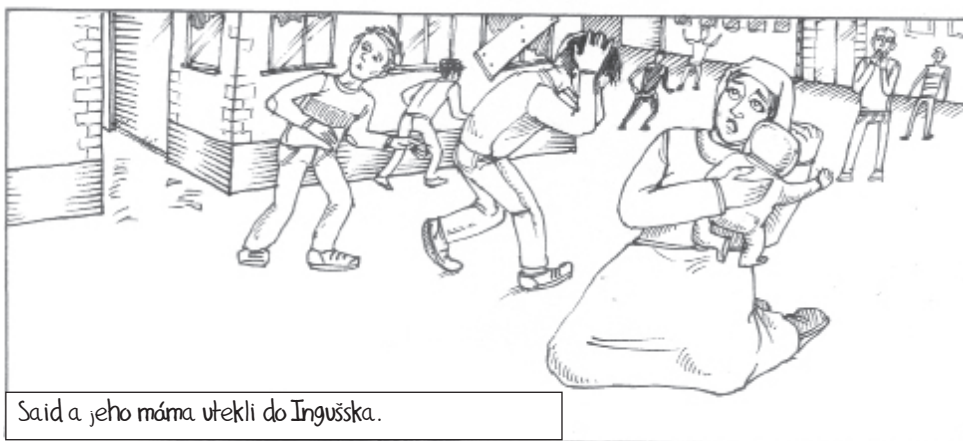
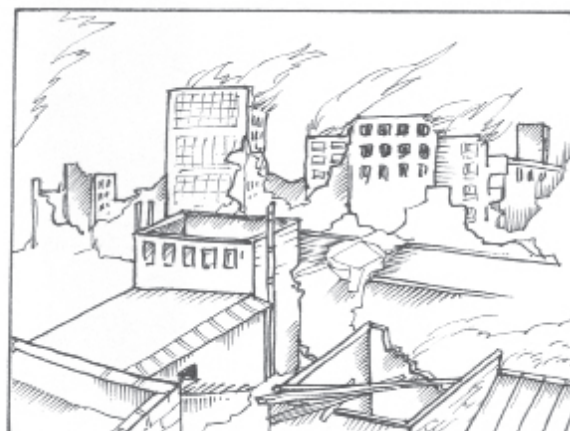
Jeho otec chtěl zůstat v Grozném, takže se rozloučili.

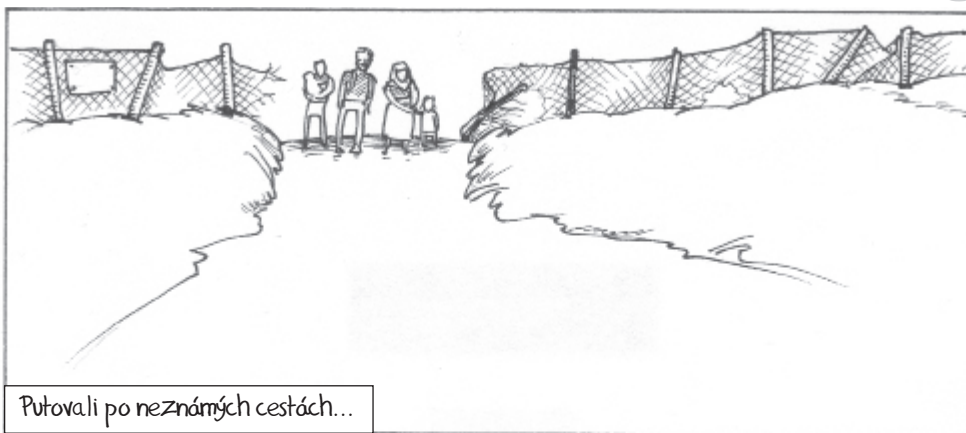
Na shledanou, táto, doufám, že se ještě setkáme!

Boje pokračovaly.

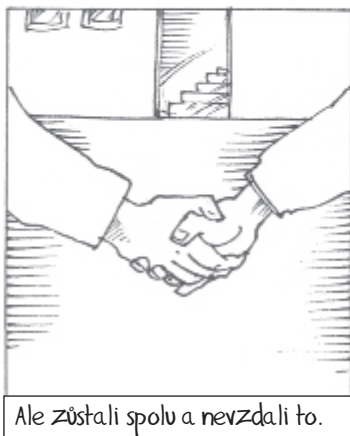
Said a jeho máma utekli do Inguška.

Putovali po neznámých cestách...

...a mnohokrát se skrývali.

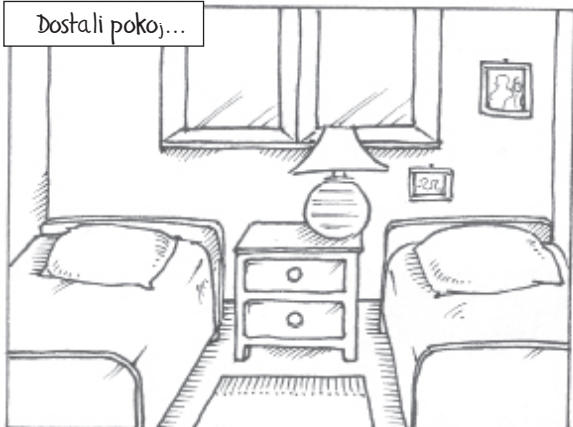
Ale zůstali spolu a nevzdali to.

Přátelé jim poskytli nocleh.

Dostali poko,...

Doufáme, že zanedlouho bude v
Čechách mír!

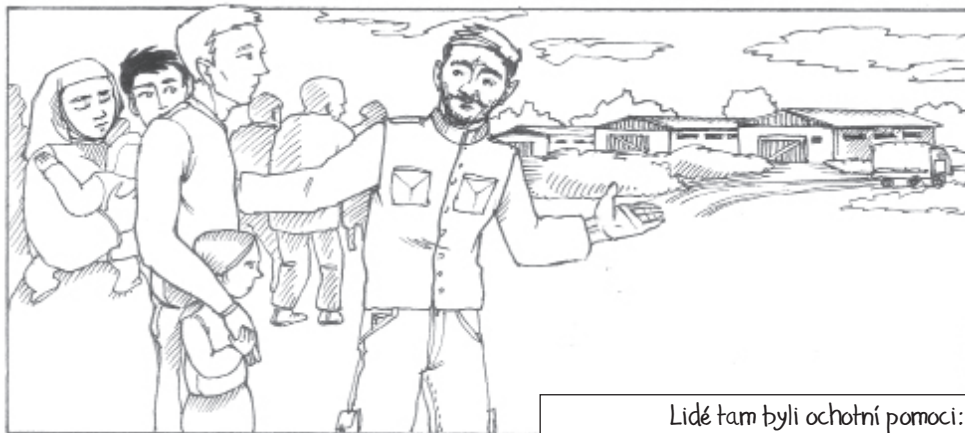

Cesta k hranici byla velice dlouhá.

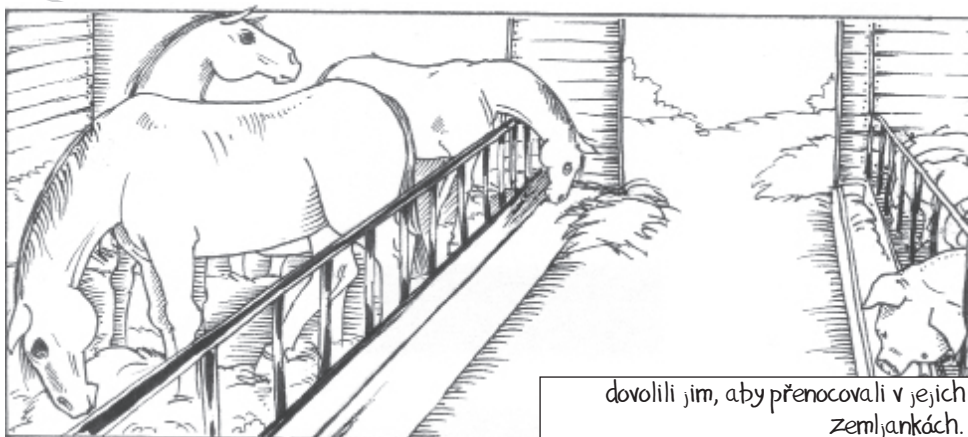

V Ingušsku se dostali do uprchlického tábora.

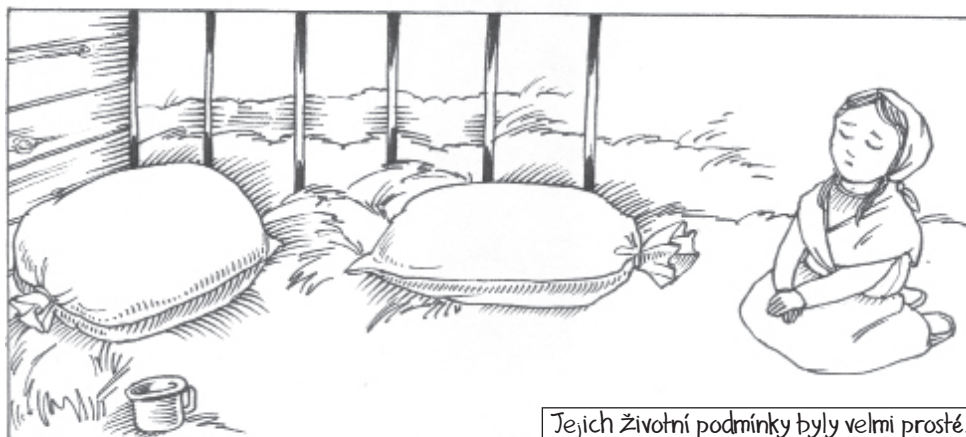

Lidé tam byli ochotní pomoci:

dovolili jim, aby přenocovali v jejich zemlyankách.

Jejich životní podmínky byly velmi prosté.

Na, mami, sněž večer!

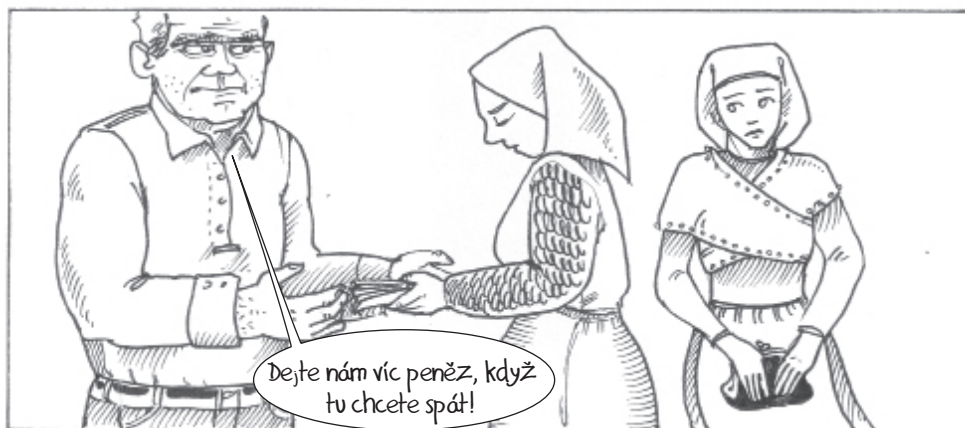

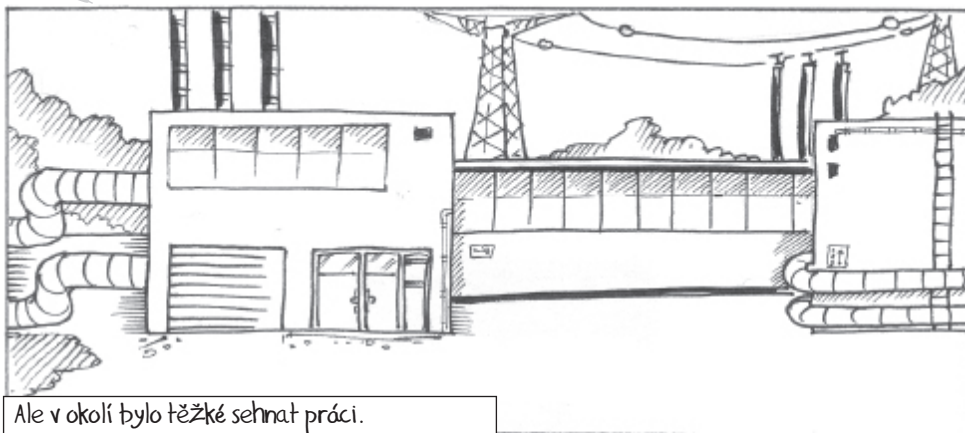
Moc jim chyběl jejich domov.

Ale po čase poskytovali Ingusi uprchlíkům chleba a nocleh moc drahé.

Ale v okolí bylo těžké sehnat práci.

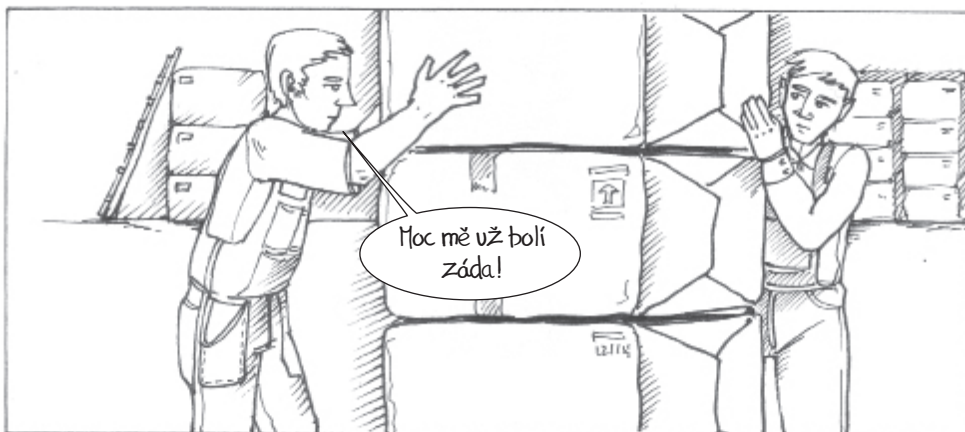
Místní obyvatelé pracovali v pekařství.

Za práci dostávali docela dobrý plat.

Ale uprchlíci dostali mnohem horší práci.

Moc mě už bolí záda!

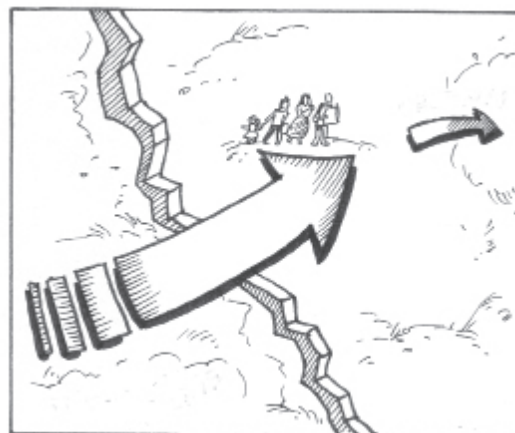

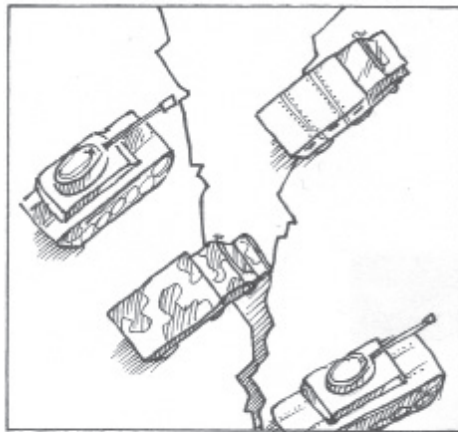
Ani to neříkej. Ten pytel mouky váží aspoň 30 kilo.

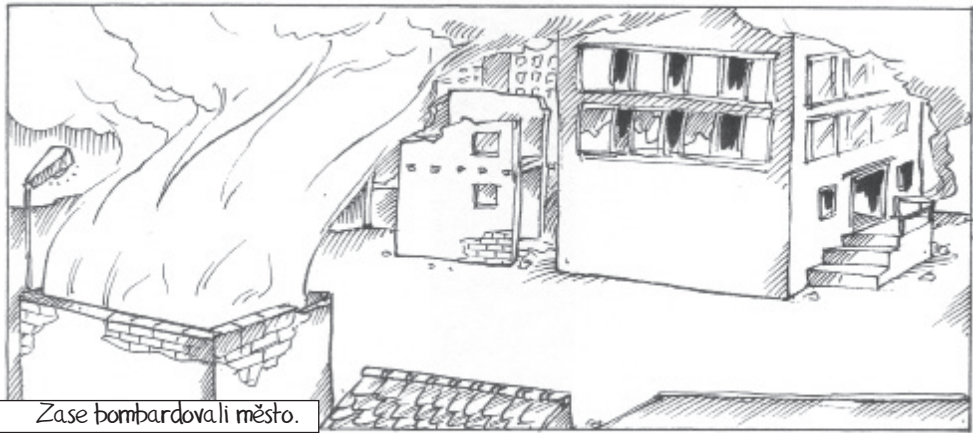
Za dlouhé dva roky válka
skončila.

Mohli se vrátit do Čečenska.

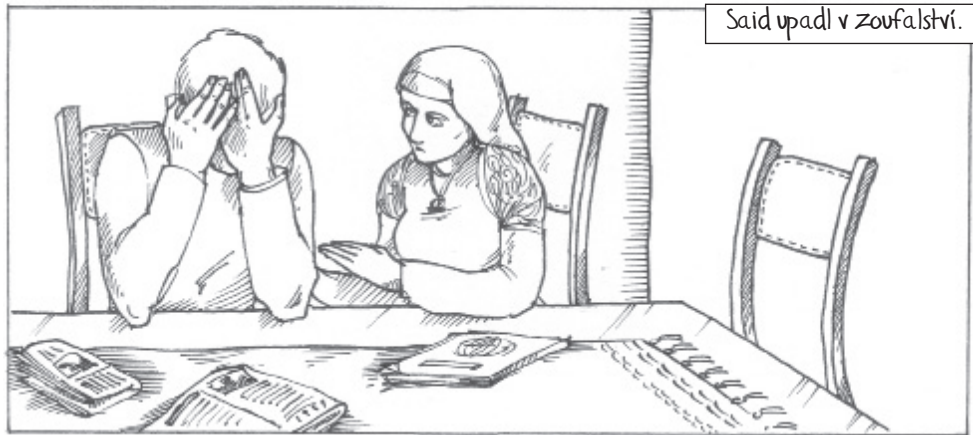

Ale mír trval jen tři roky.
V roce 1999 začala druhá čečenská válka.
Ruští vojáci vpadli do Grozného.

Zase bombardovali město.

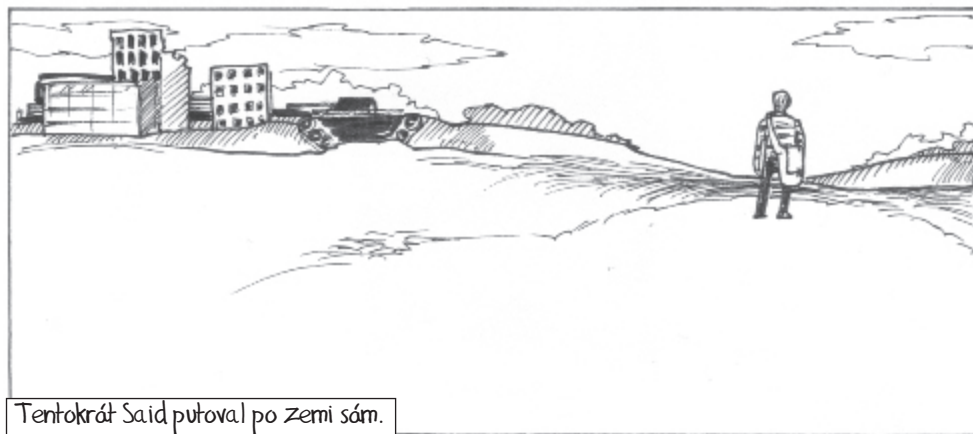
Said upadl v zoufalství.

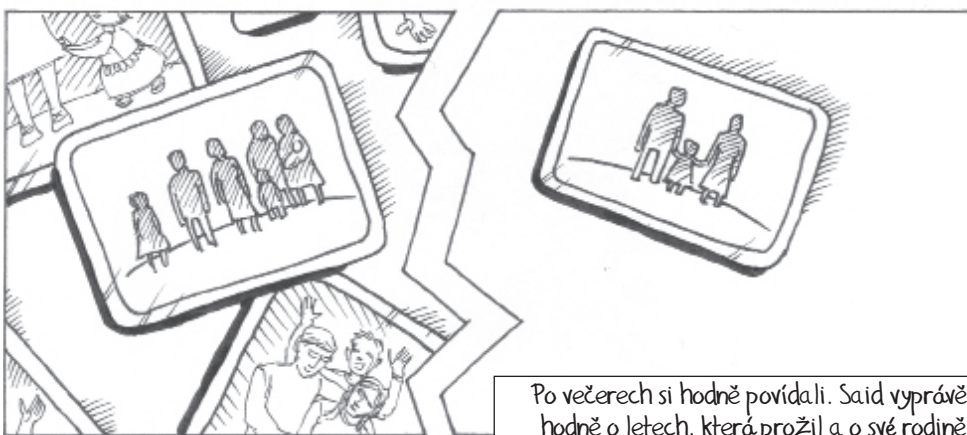
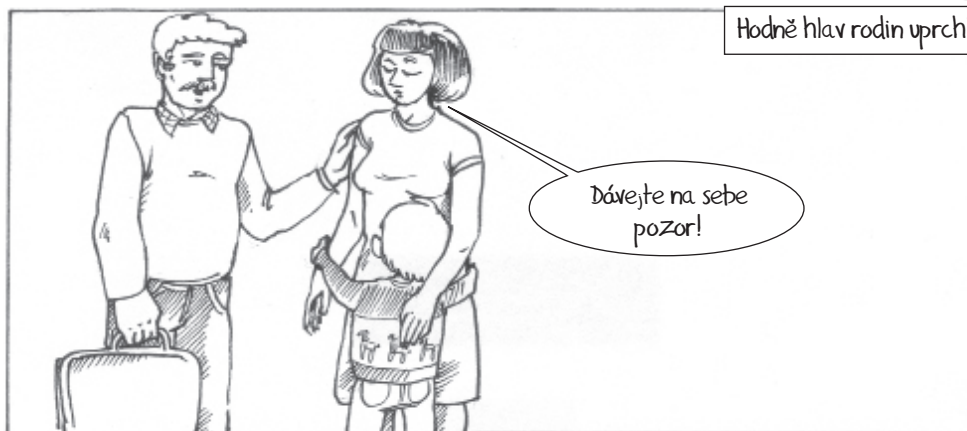
Rozhodl se, že odejde ze svého rodného města.

Uteč. Nebo tvůj osud bude stejný, jako osud tvého bratra!

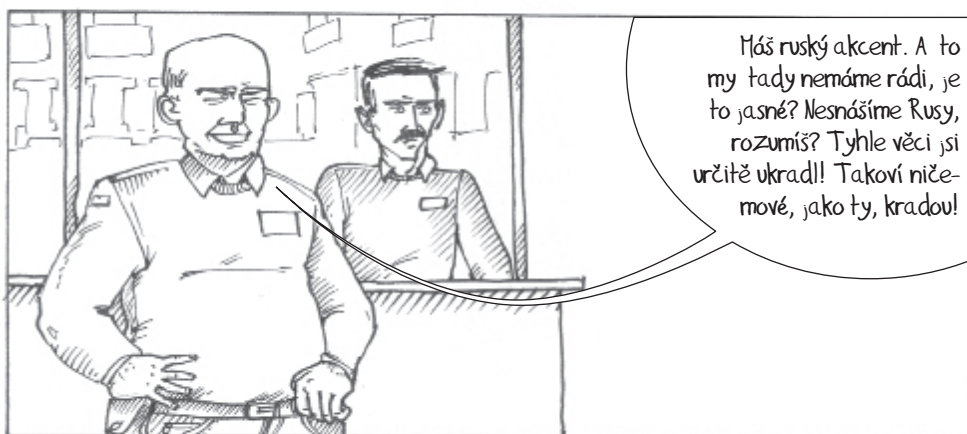
Tentokrát Said putoval po zemi sám.

Praha, obchodní dům.

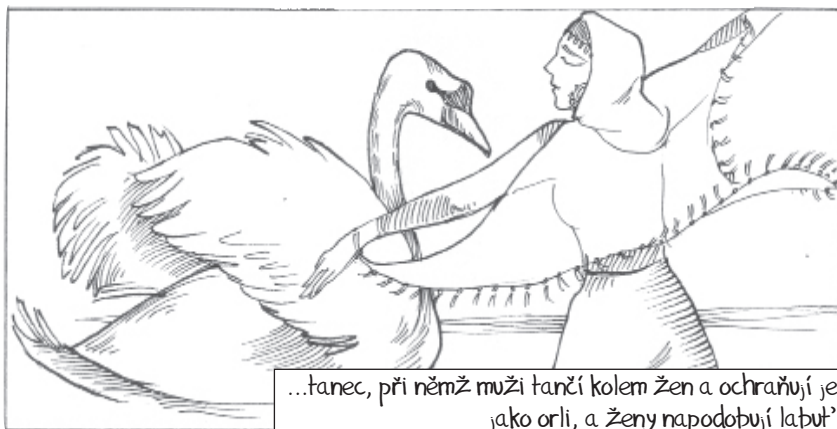

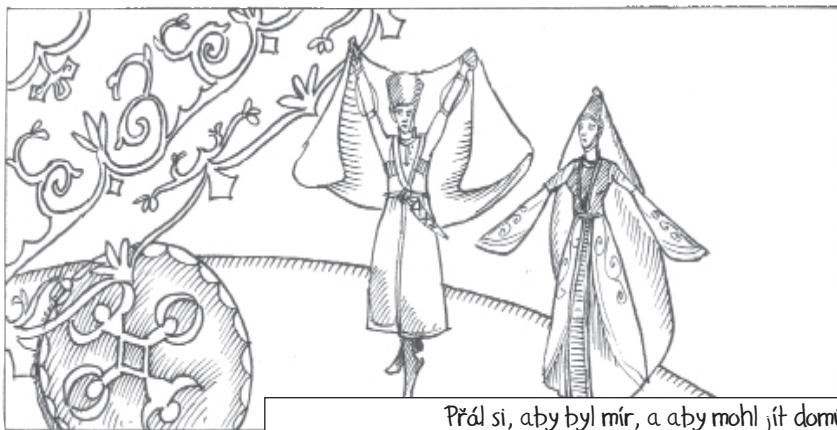

A jeho domov mu chyběl ještě víc. Tradice...

...tanec, při němž muži tančí kolem žen a ochraňují je, jako orli, a ženy napodobují labuť.

Prál si, aby byl mír, a aby mohl jít domů!

Domů, kde chlapce vychovávají jako Tigics.

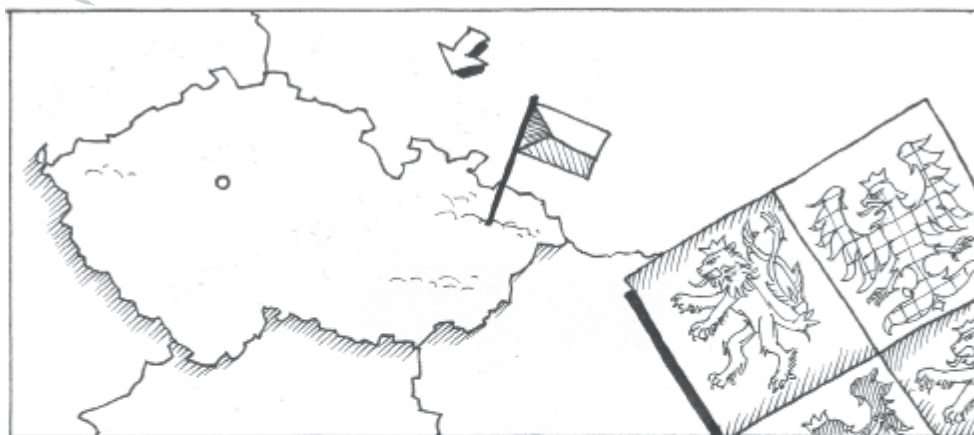
Starobylí čečenští bojovníci se nazývají Tigics.

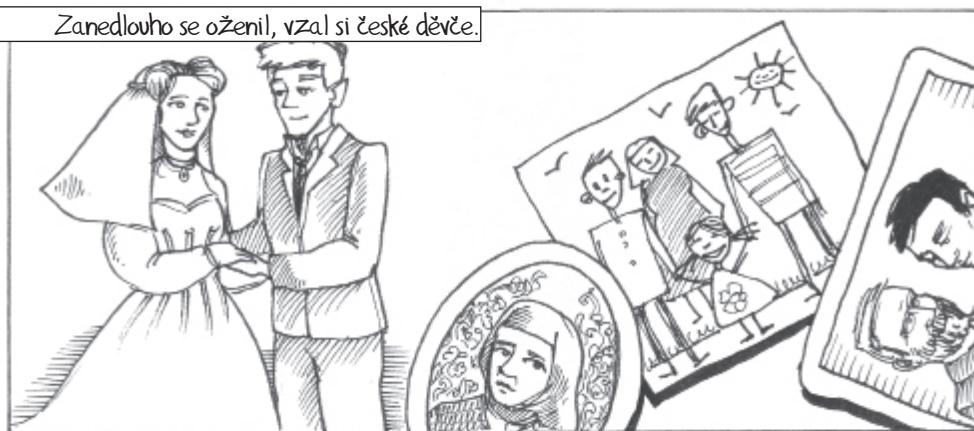
Ale doma byla válka.

Said se usadil v České republice.

Pokusil se začít nový život.

Zanedlouho se oženil, vzal si české děvče.

Za několik let dostal
povolení k trvalému
pobytu.

Pak se stal českým občanem.

V Mongolsku není válka, ale je tam obrovská bída, že se mnohokrát stane, že děti zmizí, nebo je prodají jejich rodiče, aby potom rodina mohla žít z peněz, co dostali za jejich orgány. Hospodářství je nefunkční, lidé nemají práci, proto je velmi obtížné obstarat si živobytí. Rodina Dulguula, malého mongolského chlapce má podobné problémy. Rodiče nemohou uživit rodinu, a tak se rozhodnou emigrovat. Dulguulův tatínek se odstěhuje do Jižní Korei a maminka do Maďarska. Chlapec zůstává v Mongolsku s babičkou, ale zanedlouho odcestuje za maminkou. Obtížně si zvyká na nový život a ještě k tomu nemluví ani maďarsky. Ve škole ho spolužáci provokují, je těžké si zvyknout na novou situaci. Pro mnoha lidí utrpení začíná dnem, když musí uprchnout ze svého domova. Jejich životní podmínky se zlepší, ale mnohokrát musí nechat doma všechny, které mají rádi. Z tohoto komiksu je vidět, jak těžký je život uprchlíků.

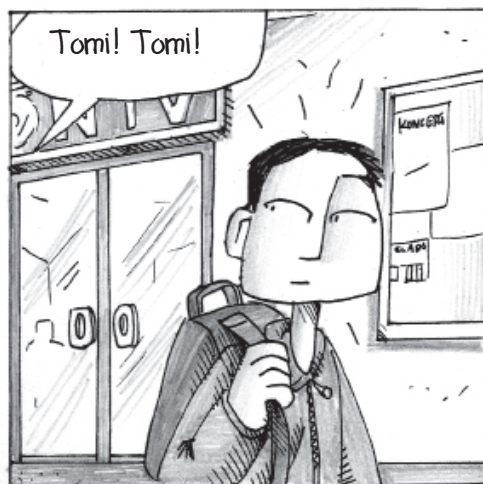

Mongolsko

napsal a nakreslil Gergő Madarász

Tomi! Tomi!

Ve 4 hodin se setkáme u nákupního střediska! Doražíš tam včas?

Ano, budu tam určitě!

Ahoj! Jmenuji se Dulguun, a přišel jsem z Mongolska.

V Maďarsku mi ale všichni říkají Tomi.

Před několika měsíci jsem si vůbec neuměl představit, že jednou tady budu žít tak klidně, jako teď.

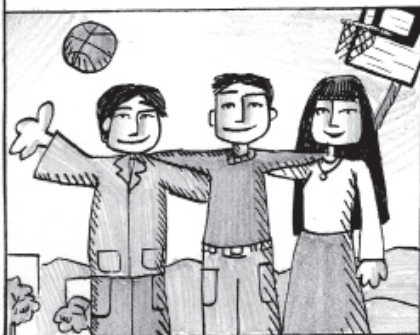
Nebylo to snadné! Teď vám povím, jak to bylo!

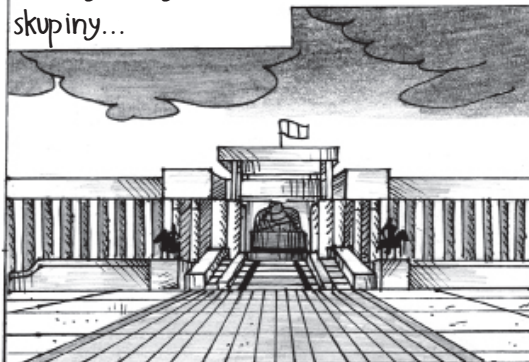
To je moje rodná země, Mongolsko.

Je to nádherná země plná přírodního bohatství.

Žil jsem v Mongolsku do čtrnácti let a bydlel jsem tam moc rád.

Bohužel Mongolsko zažívá velice těžké časy... obyvatelé se rozdělili na dvě skupiny...

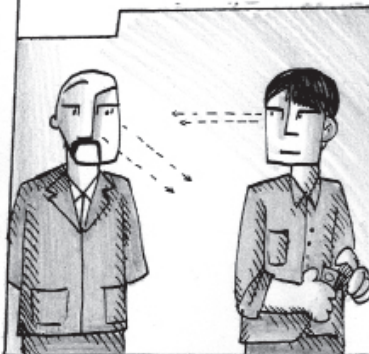
...kdo se dostal do dobré pozici se stal bohatým..

...a chudí, jejichž životní podmínky jsou velmi špatné.

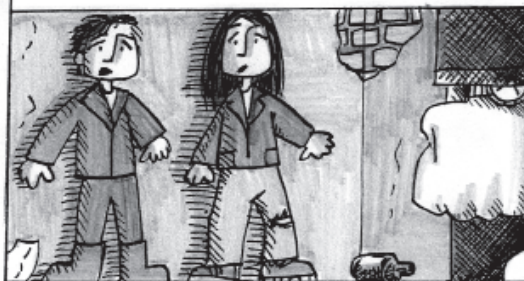
Lidi si nedůvěřují, každý využívá druhého pro vlastní cíle.

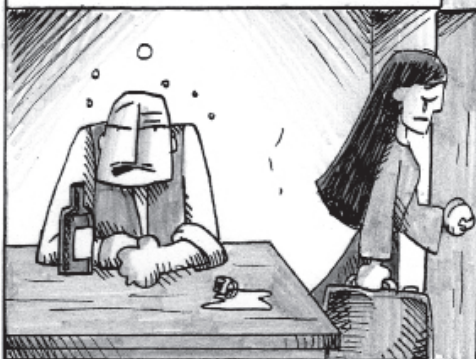
Šťastná je ta rodina, kde aspoň někdo má práci.

V Mongolsku žije hodně dětí na ulicích, a často někdo z nich zmizí. Prý je čínské zločinecké skupiny ukradnou kvůli jejich orgánům.

Bohužel je i hodně alkoholiků, a proto se spousta rodin rozpadne.

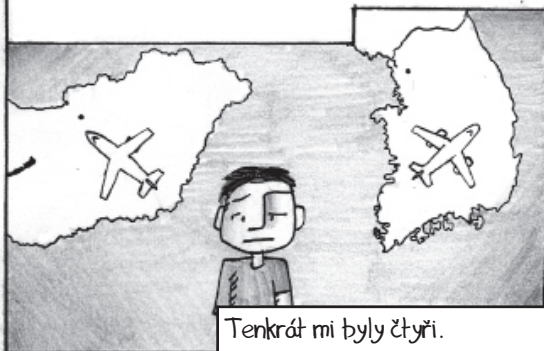

V Mongolsku je málo práce, a proto hodně lidí odchází hledat práci do ciziny.

To rozvrátí vztahy, a i rodiny se rozpadnou.

To se stalo i s mými rodiči. Moje máma jela do Maďarska, a můj táta do Jižní Korey.

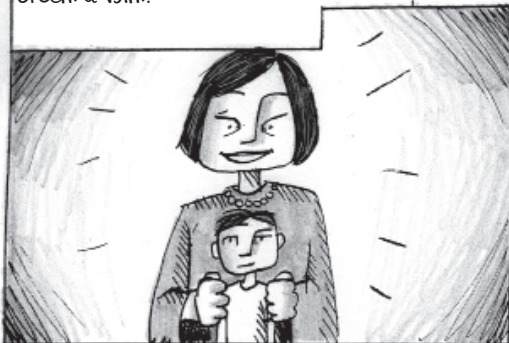

Tenkrát mi byly čtyři.

To všechno dělali proto, aby nám zabezpečili živobytí.

Moji rodiče se rozvedli a já jsem žil se svými prarodiči. Moje babička se stala mojí matkou, otcem a vším.

Bydleli tam s námi moje teta, můj strýc a mí bratřenci a sestřenice.

Cítil jsem se tam dobře. Měl jsem tam spoustu přátel, vyhrál jsem i matematickou soutěž a byl jsem nejlepší žák ve třídě!

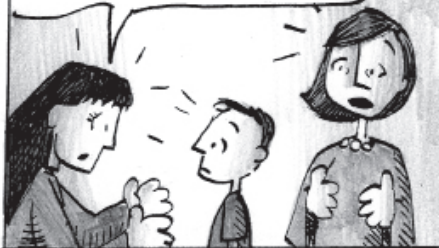

Moje babička vždycky dbala na to, abych se pořádně učil. Mohl jsem jít ven až když jsem měl udělané úkoly.

Bylo mi sedm, když moje maminka se na krátký čas vrátila do Mongolska...

Ce je s tebou, synku? Už mě ani nepoznáš?

Zpočátku jsem cítil, že ona je jen nějaká žena, kterou znám.

Byla u nás jeden měsíc a začínali jsme se víc poznávat.

Potom se vrátila do Maďarska a stala se pro mě zase cizí ženou.

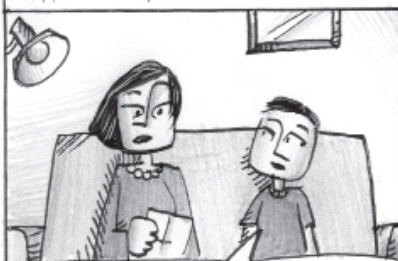
Děle než 4 roky zkoušela moje maminka sehnat pro mě vízum, abych se za ní mohl odstěhovat do Maďarska.

Nakonec se jí podařilo vízum dostat.

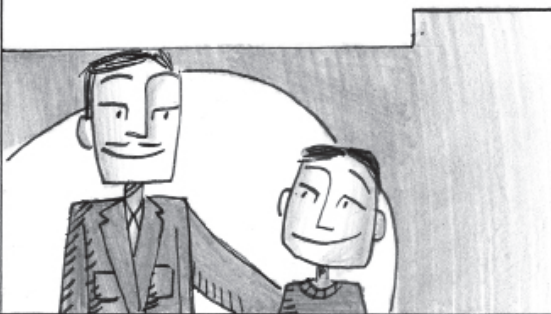

Ale já jsem nechtěl do Maďarska, babi!

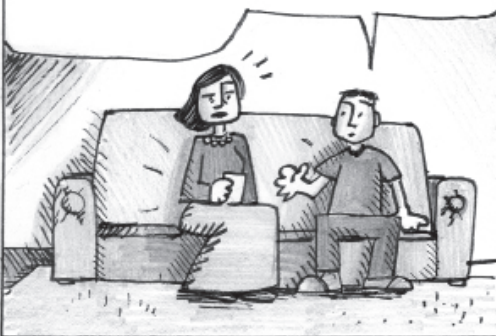

Mám tady své kamarády, chci tady zůstat s tebou!

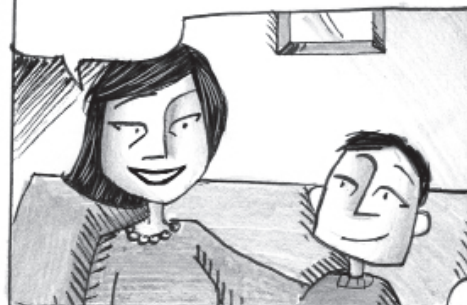
Nechtěl jsem tam odjet také proto, že můj táta se právě vrátil zpátky z Jižní Koreje a tak jsem měl možnost žít i s ním.

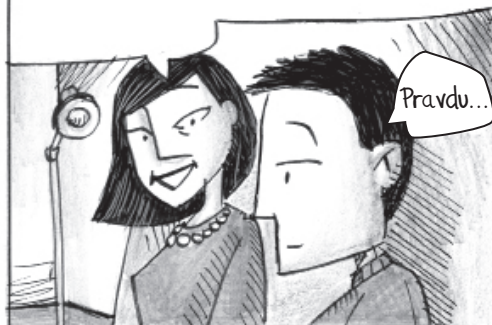
Ani nevím, jaká je to země. Jak tam můžu žít? Ani Maďarsky nemluví, jak se budu kamarádit?

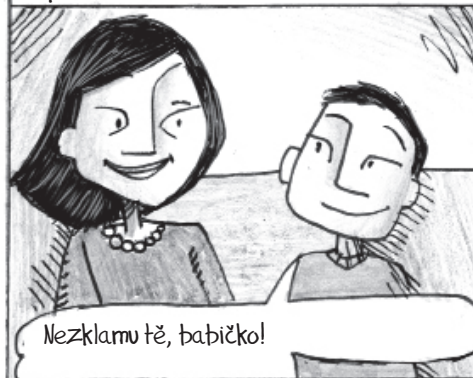
Dulguune, neboj se neznámých věcí, vždyť jsi tak chytrý a šikovný chlapec. Byla by škoda toho nevyužít!

Máš spoustu plánů, a tam je můžeš uskutečnit mnohem snadněji. Tady nemáš žádnou šanci!

Ano, měl jsem své plány! Chtěl jsem se například dál učit...

A tak, když mi bylo 14, dorazil jsem do Maďarska.

Představím ti svého muže, Wanga! Moc jsme se už na tebe těšili!

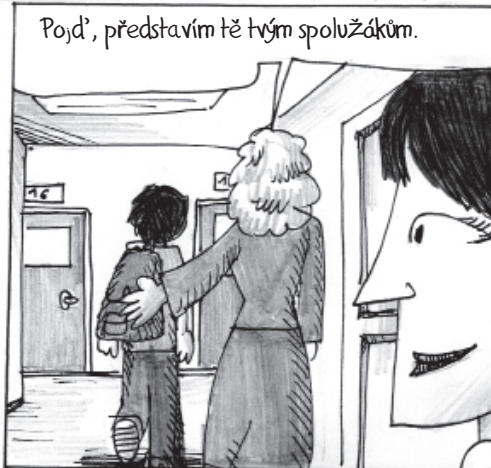
Tak jsem se dozvěděl, že mám čínského nevlastního otce!

Dovedete si představit, co všechno jsem si musel promyslet a přijmout na jednou!

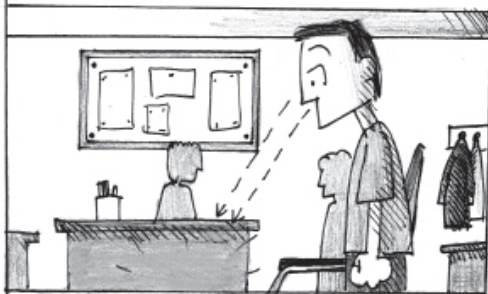

Teště ke všemu mi stále něčím ubližovali.

Například mi o přestávce schovali tašku...

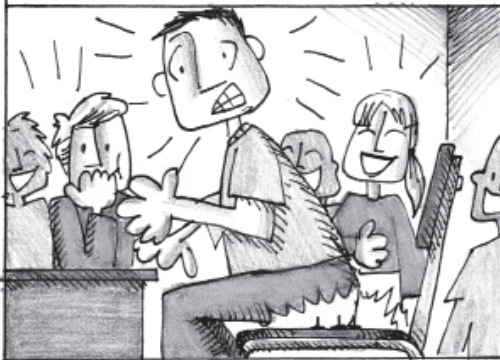
...kterou jsem pak našel na dvoře na stromě.

Pak mi nalepili na záda všelijaké papíry.

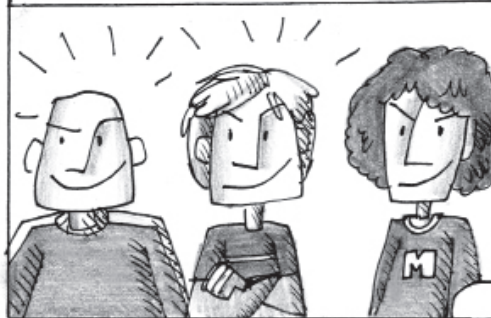
Na židli mi dali špendlík.

Samozřejmě jsem to nikdy nikomu nemohl dokázat, ale pravděpodobně to všechno vymysleli Balázs, Peti a Miki.

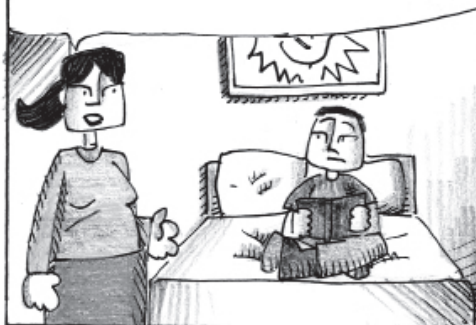
A do tašky mi strčili slimáky...

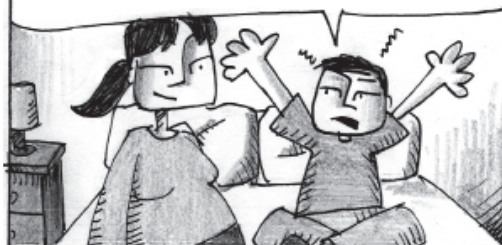
Cítil jsem, že už ztrácím trpělivost a byl jsem stále zlostnější, ale kvůli rodičům jsem se nechtěl dostat do maléru.

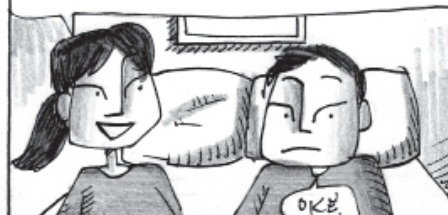
Dulguune, slyšela jsem od tvé třídní učitelky, že ve škole není zrovna všechno v pořádku. Co se stalo, můj drahý?

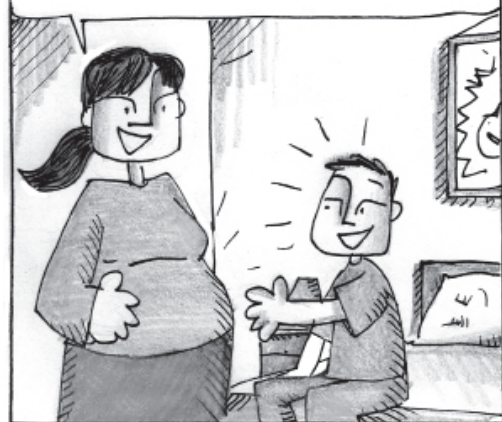
Vůbec nic, jen nemluvíš maďarsky a ve škole mě nikdo nemá rád. Ani učení mi nejde, jinak nic moc!

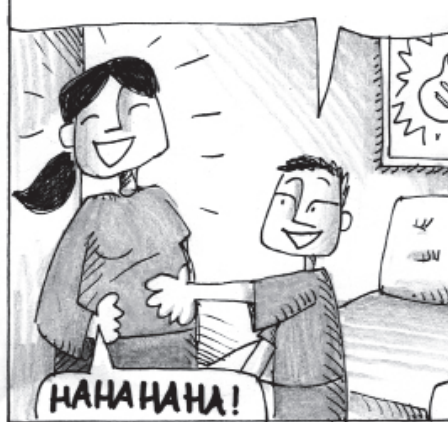
Můj milý, vydrž to ještě trošku. Brzy se taky naučíš maďarsky a pak už se taky snadněji s někým skamarádíš.!

Pojď si raději sáhnout na moje břicho. Cítíš, jak kopá malý?

Bude z něho nejlepší mongolský fotbalista světa, mami.

Jeden den po vyučování ,sem právě kráčel domů, když na dvoře...

Počkat, pomůžu!

To je poslední. Moc ti děkuji!

Jen málo! Moc málo.

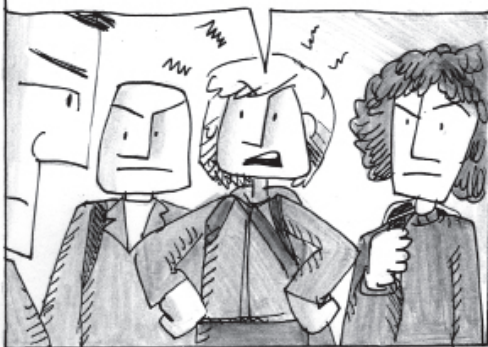
Zsófi! Pojd' sem a poslouchaj!

Ahoj! Jmenuji se Dulguun!

Heleme se, ...! Tak co? Nestačí, že se tu u nás flákáš, už obtěžuješ i holky?

Já ti ale rozumím!

Fajn, tak budeš rozumět i tomu, co ti teď řeknu!

Ať už nikdy nevidím, že někoho otravuješ! Hlavně nech na pokoji holky!

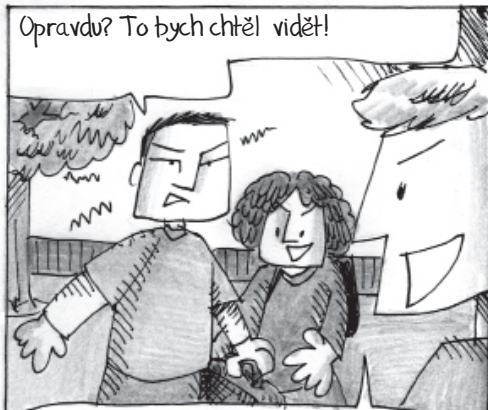

A co když ne? Tak co bude?

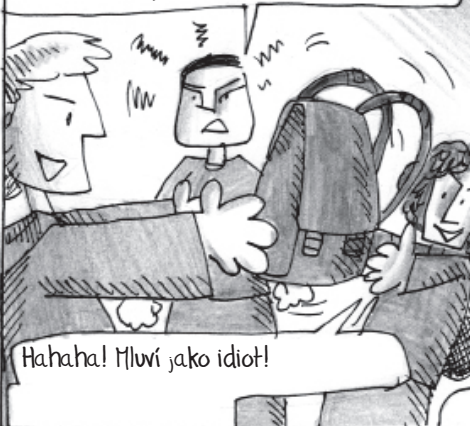
Tak dostaneš lekci!

Opravdu? To bych chtěl vidět!

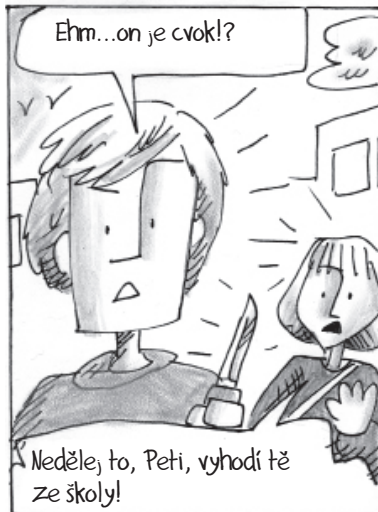
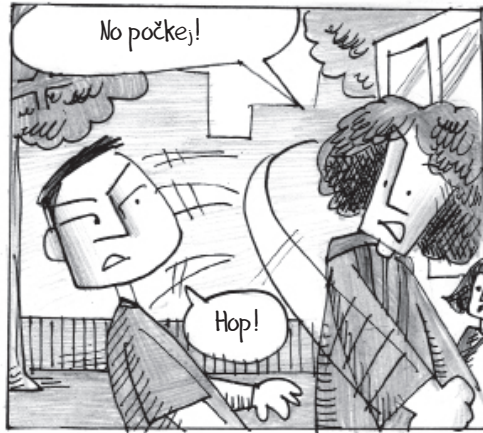
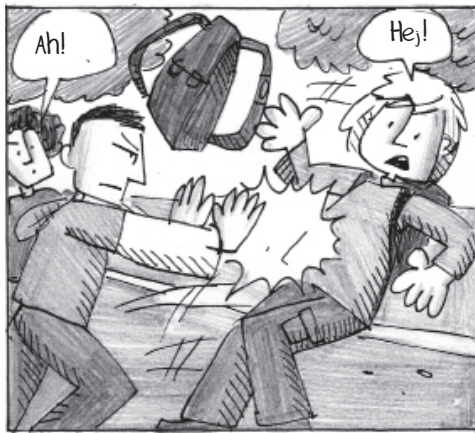

Podívejte, jak se náš Číňan zlobí!

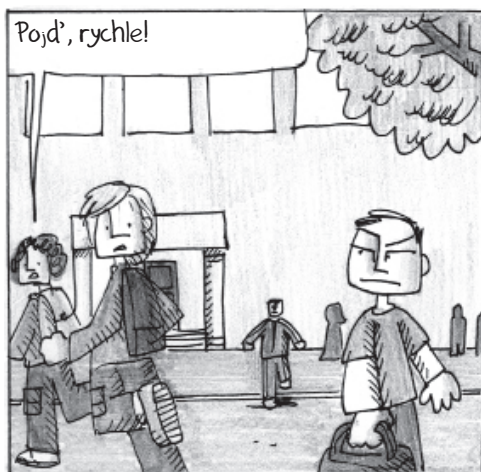
Moje taška! Zpátky mě!

Hahaha! Mluví jako idiot!

To byl první vážnější přestupek, a když se Peti omluví, nebude z toho kázeňská záležitost.

Já...já už toho lituji a omlouvám se Dulguunovi. Slibuji, že se to už nikdy nestane.

Přijmeš to, Dulguun?

Ano, přijmu!

Dobře, ale řeknu vám předem, když se cokoliv podobného zase stane, nebudu tak shovívavý a proti viníkovi zahájím trestní řízení!

Po tomto případě mi už konečně přestali ubližovat. Naopak!

Už jsou zase tady. Jsem zvědavý, jestli zase chtějí nějaký průsvih.

Aho, Dulguune..

Aho,, říkejte mi Tomi!

Chtěl jsem jen říct, že jsi byl moc odvážný a já jen pitomec. Viš, Erika se mi moc líbí, a viděl jsem, že si povídáš s tebou, a tak... promiň!

Nic si z toho nedělej! Fakt!

My se taky omlouváme! Byli jsme k tobě nespravedliví!

Ano, ano, promiň!

To nic.

Takže se ti líbí Erika?

Jo, jen si netroufnu s ní mluvit! Chápeš...

Pozveme je dnes večer do kina.. Co ty na to?

Ty! Já nevím...

Eriko, počkej, chvílku! Peti se tě chce na něco zeptat!

Ach jo!

Tak se stalo, že na jednou se konflikty vyřešily a na příští půlrok jsme se stali dobrými kamarády.

Čas plynul a jednoho dne...

Tvoje maminka jela do Budapešti, brzy se narodí tvůj bratr!

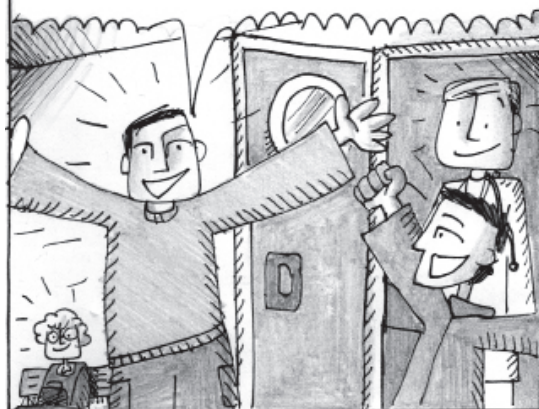
Navštívil jsem ji, jakmile jsem měl čas!

Potom na jednu začal porod!

NARODIL SE! NARODIL SE MÍ SYN!

Vítáme tě, malý fotbalisto!

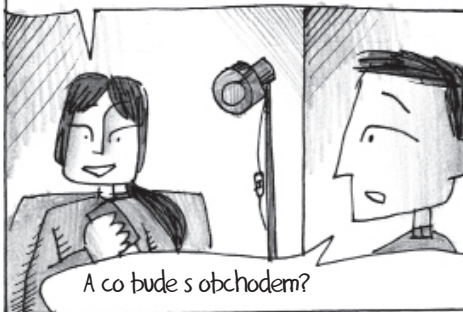
Potom jednoho odpoledne...

Dulguune! Rozhodli jsme se, že se odstěhujeme do Budapešti, protože tam znám jedno mongolské společenství.

Mongolské společenství?

Ano. Pozнала jsem je, když jsem přišla do Maďarska a myslím si, že teď už by bylo dobré žít v Budapešti.

A co bude s obchodem?

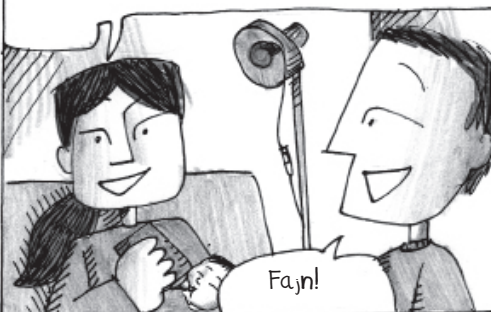
Moje maminka a její manžel měli malý krám v Tahitófalú.

To není problém, Budapest není daleko, autem jsme tam rychle!

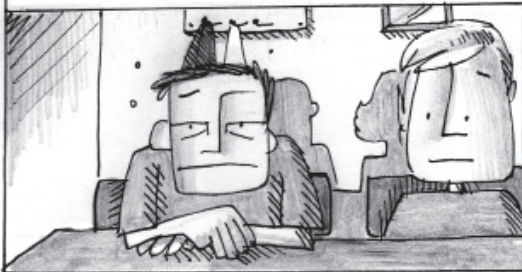
Hmm..

Když už budeme bydlet v Budapešti, představím tě svým přátelům. Někteří z nich jsou ve tvém věku!

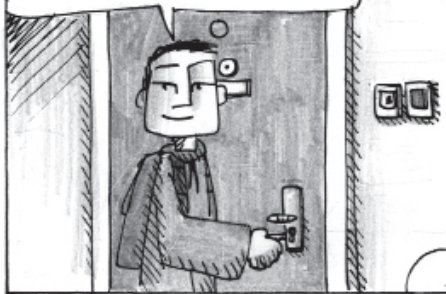

Fajn!

A tak jsme se odstěhovali do Budapešti, ale ještě dva měsíce jsem chodil do školy do Tahitófalú. Každý den jsem vyrážel v 4:30, ale tak se to dlouho nedalo dělat.

Potom jsem začal chodit do školy v Budapešti, ale stále navštěvuji Peti a ostatní, a jsme dobří přátelé.

V nové škole bylo hodně dětí z ciziny, a tak našťastí jsem nebyl výjimka.

Mimoto jsem se tam setkal s mongolskou holkou, která už mluvila moc dobře maďarsky.

Ahoj! Ty jsi taky z Mongolska, že ano?

Ano, jmenuji se Dulguun, ale všichni mi říkají Tomi.

Já jsem Tsetse, a tady mi říkají Timi.

Jsem ráda, že jsi tu také! Umíš už maďarsky?

Moc ne, bohužel.

Tak tě budu učit, jest-li chceš. Co říkáš?

Byl jsi už v mongolském společenství?

Ještě ne, ale moje máma mi už o něm vyprávěla.

Já tam chodím. Musíš tam se mnou o víkendů zajít!

Pak jeden den po škole v autobuse...

Ahoj, ty jsi Tomi, že jo?

Jo.

Slyšeli jsme, že posloucháš fajn muziku!
Co je to?

Wyclef Jean.

Jé, to je moc dobrý! Zajímá tě i
break?

Jasně!

Zapomněl jsem se představit.
Já jsem Zoli.

Já Tibi.

A já Laci.

A já Tomi. Ahoj!

Jdeme právě koupit CD. Právě vyšel nový
Sean Paul!

Pojď s námi, potom půjdeme k Zoli a hezky
hlasitě si to pustíme.

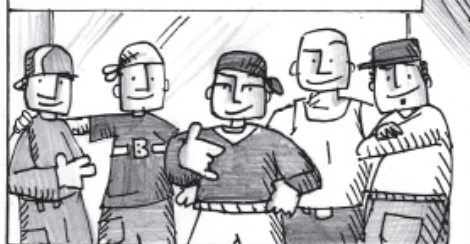
Dobře!

Díky muzice jsem měl ještě víc přátel!

**BREAK IT OFF!
BREAKIN IT OFF!**

Od té doby jsme byli stále spolu a přišli jsme na to, že moc rádi tancujeme. Tancovali jsme break a vymysleli jsme nové choreografie.

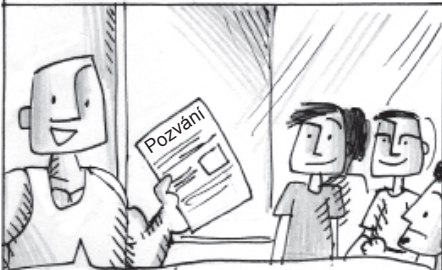

Všichni chodili do stejné taneční školy a tak jsem tam šel také.

Samozřejmě všechno, co jsem se naučil, jsem s úspěchem ukázal i na mongolské diskotéce.

Jednoho dne přišel nás trenér.

Kluci! Za tři týdny bude před obchodním centrem celostátní soutěž. Půjdeme?

Myslel jsem si, že vy čtyři byste mohli jít. Vyberu vám musiku k choreografii.

Mezitím jsem se učil maďarsky a blížila se zkouška.

Dolguune! Jsem ráda, že tančíš, a že máš koníčka, ale dbej taky na učení maďarštiny!

Timi mi pomohla připravit se na zkoušku z maďarského jazyka a já ji učil matematiku.

Největší úhel trojúhelníka a k němu patřící úhel mají poměr 5:7. Jaké jsou úhly trojúhelníka, když nejmenší úhel je tři pětina největšího úhlu.

Odpovím ti, když mi taky řekneš otázku maďarsky!

Přišel den zkoušky.

Neděle, si starosti! Kdo umí maďarsky tak hezky odmlouvat, pro toho tato zkouška nemůže být těžká.

Měla pravdu. Podařila se mi základní zkouška z maďarštiny.

Potom už bylo všechno v pořádku, a od té doby žiji klidně a šťastně s mými rodiči a přáteli.

Tak se tedy stalo, že jsem si konečně zvykl, i když jsem to chtěl mnohokrát vzdát...

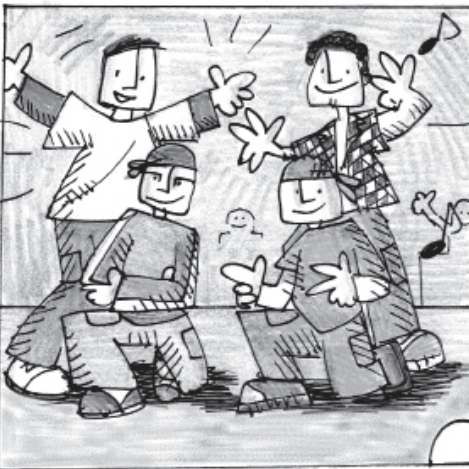
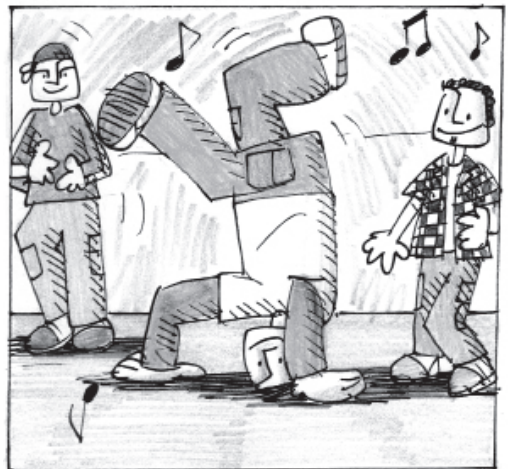
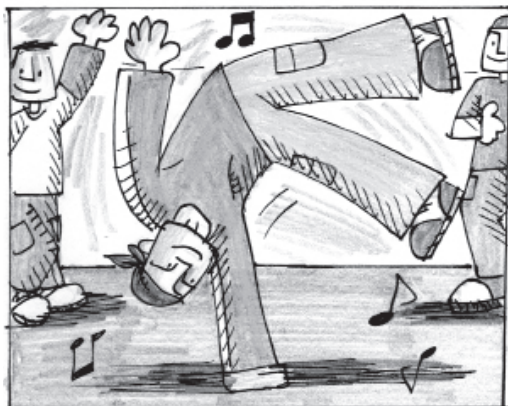
...naučil jsem se, že nesmíme dovolit, aby nás kdokoliv odstrašil, a tak se nám určitě podaří, co si přejeme!

Teď už musíme ale spěchat k obchodnímu centru! Brzy budeme na řadě.

Byli jste skvělí, kluci!

Jsmo na vás moc hrdí!

Teště budou tančit dvě skupiny, potom vyhlásí výsledky.

Něčeho se mezitím napijeme, je nám moc horko.

Za půl hodiny...

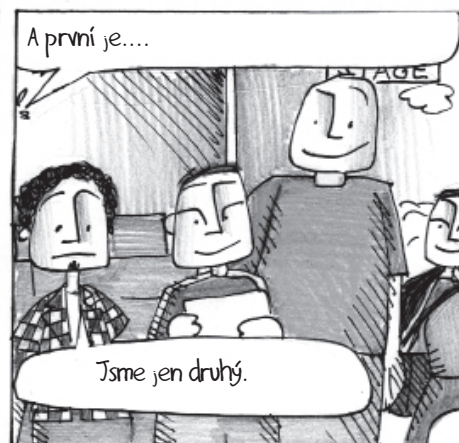
Porotci se rozhodli! A první tři jsou...

Třetí je skupina Broken Legs. Blahopřejeme!

Druhé je Dance Force Break Komando! I jim blahopřejeme!

A první je....

Jsmo jen druhý.

Nevadí, být druhým je taky fajn! Už nás požádali o vystoupení!

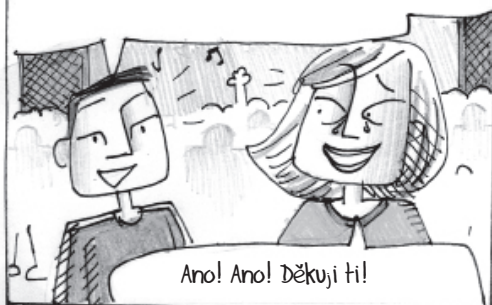

Vidíš, Duiguune. Říkala jsem ti, že když vydržíš, tak se tvoje sny splní.

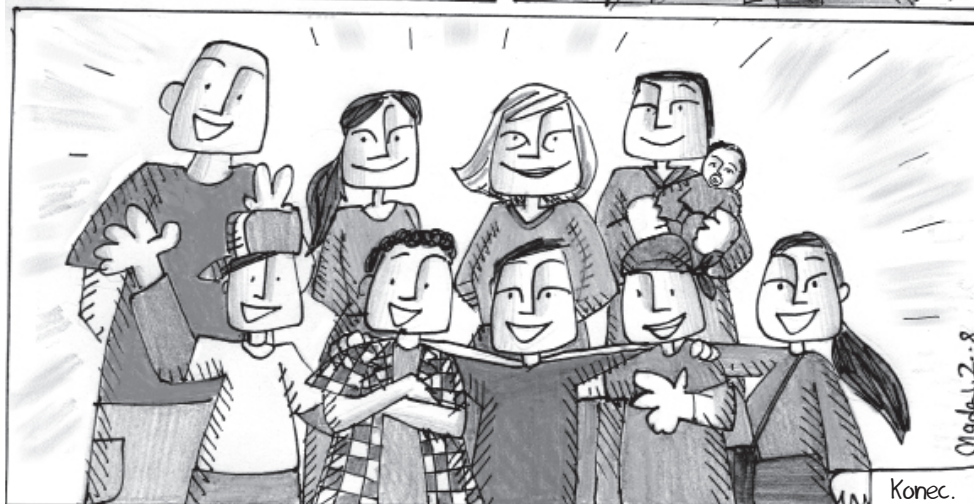
Ano, babičko, měla jsi pravdu!

A já ti říkala, že tě nezklamu.

Ano! Ano! Děkuji ti!

Pojďte, budou nás fotografovat!

Mada 1.2.8

Konec.

Každého přitahuje mystický africký svět. Žirafy, sloni, nádherný a zajímavý kraj. Děťští vojáci, spoustu dětí i dospělých nakažených virem HIV, bída, hladomor a negramotní obyvatelé. To je ta druhá „opravdová“ Afrika. Vydělat na živobytí je velmi těžké, mládež má malé možnosti jak z této situace uniknout. Najít práci je těžké, hlavně pro lidi, kteří nesouhlasí se současnou diktaturou. Fernando v tomto komiksu má podobné problémy. Narodil se v chudé rodině, ale rád by pracoval pro svoje spoluobčany, rád by zlepšil život mosambického lidu. Je velice horlivý, ale nakonec ale musí ze země uprchnout. Emigrovat je těžké, ale ještě těžší je přizpůsobit se v nové zemi. Kromě Fernanda ještě spoustu jiných uprchlíků má podobné problémy. Na světě žije mnoho takových dospívajících dětí/mladíků, kteří platí hodně za to, aby mohli žít. Poznejme tedy jejich příběh, abychom aspoň trochu pochopili osud mladých emigrantů.

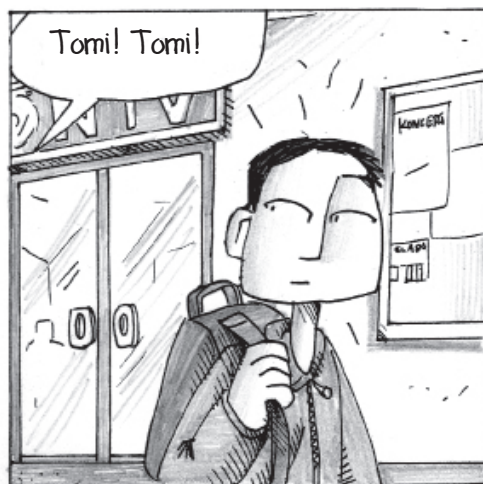
Mosambik

Napsal a nakreslil

Orsolya Tóth &

Nóra Viktória Papp

Tomi! Tomi!

Ve 4 hodin se setkáme u nákupního střediska! Doražíš tam včas?

Ano, budu tam určitě!

Ahoj! Jmenuji se Dulguun, a přišel jsem z Mongolska.

V Maďarsku mi ale všichni říkají Tomi.

Před několika měsíci jsem si vůbec neuměl představit, že jednou tady budu žít tak klidně, jako teď.

Nebylo to snadné! Teď vám povím, jak to bylo!

To je moje rodná země, Mongolsko.

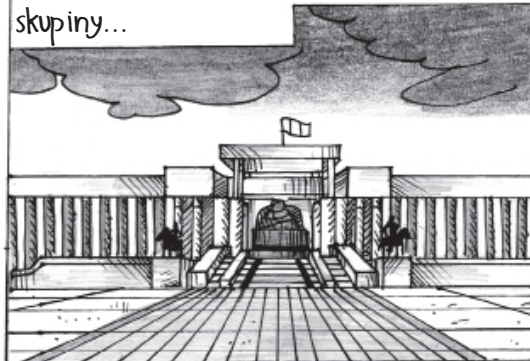

Je to nádherná země plná přírodního bohatství.

Žil jsem v Mongolsku do čtrnácti let a bydlel jsem tam moc rád.

Bohužel Mongolsko zažívá velice těžké časy... obyvatelé se rozdělili na dvě skupiny...

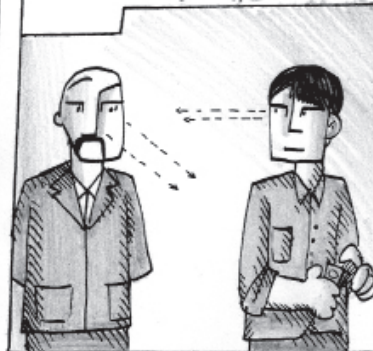
...kdo se dostal do dobré pozici se stal bohatým..

...a chudí, jejichž životní podmínky jsou velmi špatné.

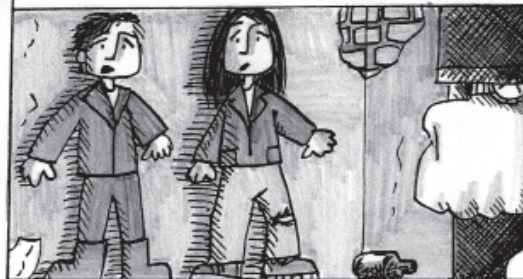
Lidi si nedůvěřují, každý využívá druhého pro vlastní cíle.

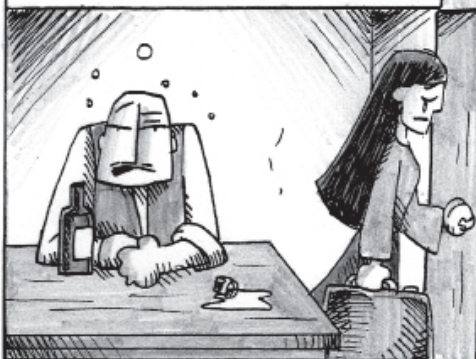
Šťastná je ta rodina, kde aspoň někdo má práci.

V Mongolsku žije hodně dětí na ulicích, a často někdo z nich zmizí. Prý je čínské zločinecké skupiny ukradnou kvůli jejich orgánům.

Bohužel je i hodně alkoholiků, a proto se spousta rodin rozpadne.

V Mongolsku je málo práce, a proto hodně lidí odchází hledat práci do ciziny.

To rozvrátí vztahy, a i rodiny se rozpadnou.

To se stalo i s mými rodiči. Moje máma jela do Maďarska, a můj táta do Jižní Korey.

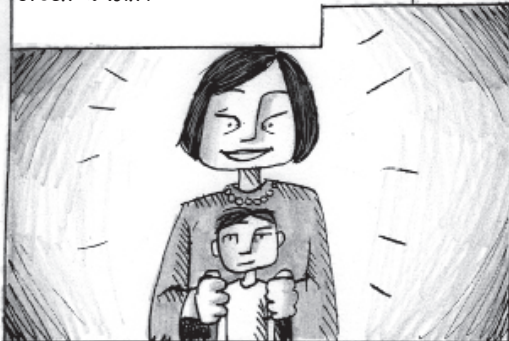

Tenkrát mi byly čtyři.

To všechno dělali proto, aby nám zabezpečili živobytí.

Moji rodiče se rozvedli a já jsem žil se svými prarodiči. Moje babička se stala mojí matkou, otcem a vším.

Bydleli tam s námi moje teta, můj strýc a mí bratřenci a sestřenice.

Cítil jsem se tam dobře. Měl jsem tam spoustu přátel, vyhrál jsem i matematickou soutěž a byl jsem nejlepší žák ve třídě!

Moje babička vždycky dbala na to, abych se pořádně učil. Mohl jsem jít ven až když jsem měl udělané úkoly.

Bylo mi sedm, když moje maminka se na krátký čas vrátila do Mongolska...

Ce je s tebou, synku? Už mě ani nepoznáš?

Zpočátku jsem cítil, že ona je jen nějaká žena, kterou znám.

Byla u nás jeden měsíc a začínali jsme se víc poznávat.

Potom se vrátila do Maďarska a stala se pro mě zase cizí ženou.

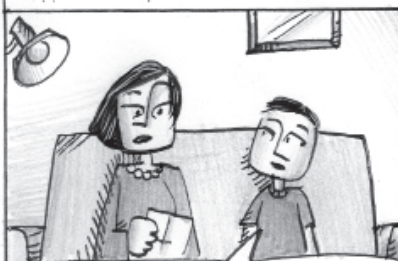
Děle než 4 roky zkoušela moje maminka sehnat pro mě vízum, abych se za ní mohl odstěhovat do Maďarska.

Nakonec se jí podařilo vízum dostat.

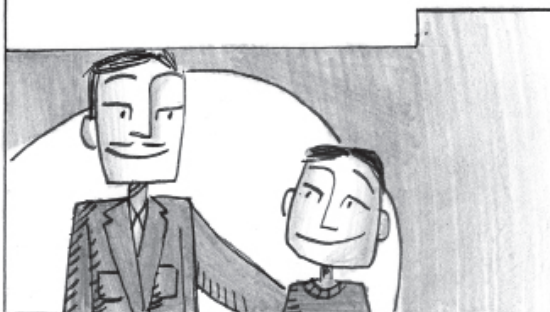

Ale já jsem nechtěl do Maďarska, babi!

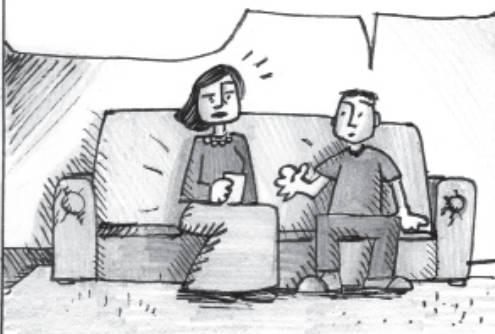

Mám tady své kamarády, chci tady zůstat s tebou!

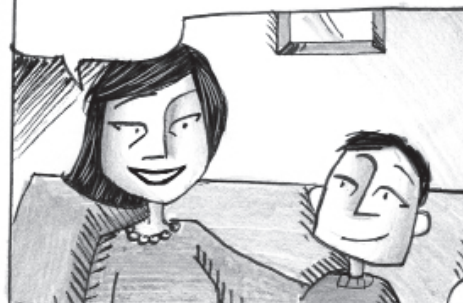
Nechtěl jsem tam odjet také proto, že můj táta se právě vrátil zpátky z Jižní Koreje a tak jsem měl možnost žít i s ním.

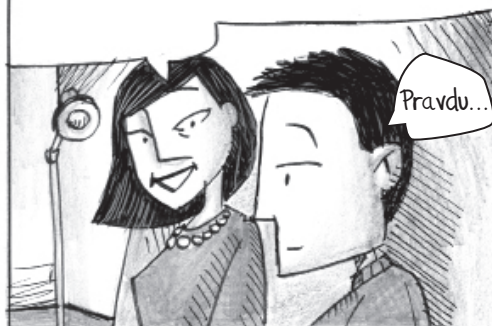
Ani nevím, jaká je to země. Jak tam můžu žít? Ani Maďarsky nemluví, jak se budu kamarádit?

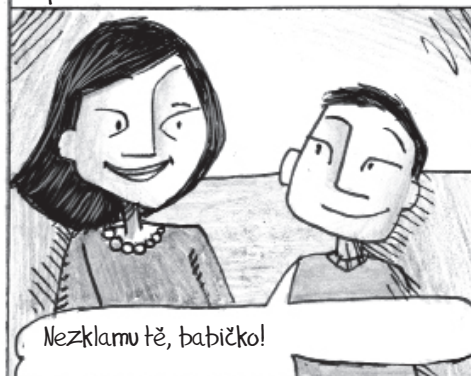
Dulguune, neboj se neznámých věcí, vždyť jsi tak chytrý a šikovný chlapec. Byla by škoda toho nevyužít!

Máš spoustu plánů, a tam je můžeš uskutečnit mnohem snadněji. Tady nemáš žádnou šanci!

Ano, měl jsem své plány! Chtěl jsem se například dál učit...

A tak, když mi bylo 14, dorazil jsem do Maďarska.

Představím ti svého muže, Wanga! Moc jsme se už na tebe těšili!

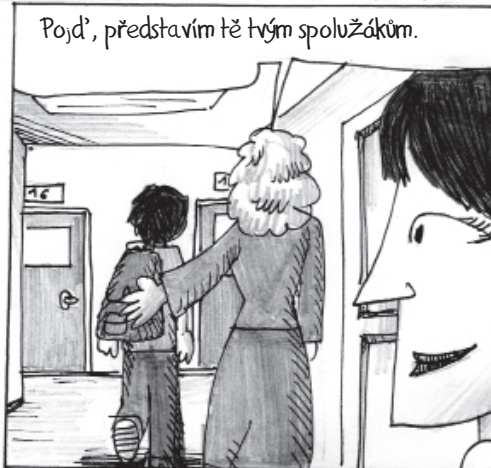

Tak jsem se dozvěděl, že mám čínského nevlastního otce!

Dovedete si představit, co všechno jsem si musel promyslet a přijmout na jednou!

Pojď, neboj se!

Děti, to je váš nový spolužák, Dulguun. Bohužel ještě nemluví maďarsky, pomáhejte mu ve všem, co můžete.

Co to má za blbý jméno. Ani vyslovit se to nedá.

Jo.

Vedle Peti je volné místo. Sedni si tam, Dulguune.

Eh...

Bylo to moc těžké zvyknout si, protože jsem nerozuměl tomu, co říkají.

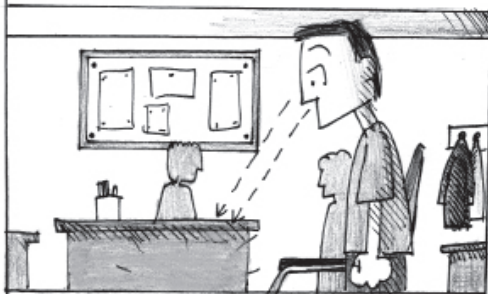
Hele! Tam je ten čínský kluk!

On není čínský, on je mongolský! Pojď, podíváme se na něho zblízka.

Teště ke všemu mi stále něčím ubližovali.

Například mi o přestávce schovali tašku...

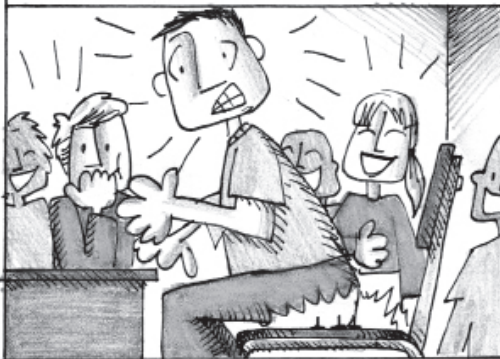
...kterou jsem pak našel na dvoře na stromě.

Pak mi nalepili na záda všelijaké papíry.

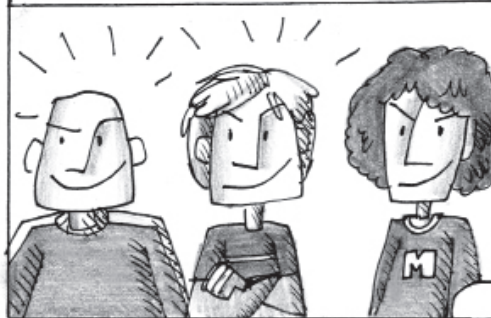
Na židli mi dali špendlík.

Samozřejmě jsem to nikdy nikomu nemohl dokázat, ale pravděpodobně to všechno vymysleli Balázs, Peti a Miki.

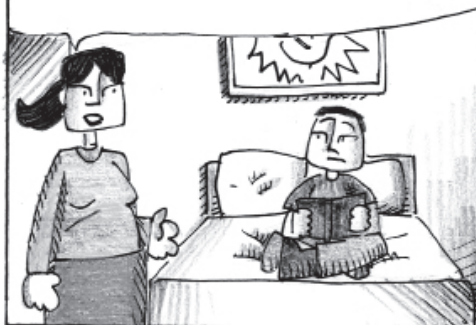
A do tašky mi strčili slimáky...

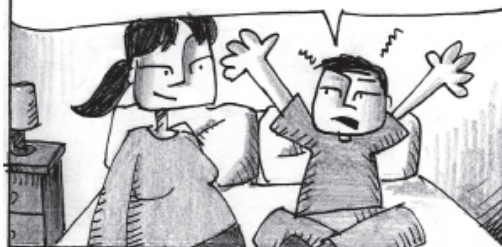
Cítil jsem, že už ztrácím trpělivost a byl jsem stále zlostnější, ale kvůli rodičům jsem se nechtěl dostat do maléru.

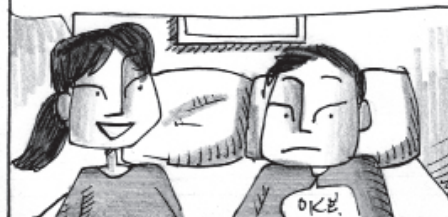
Dulguune, slyšela jsem od tvé třídní učitelky, že ve škole není zrovna všechno v pořádku. Co se stalo, můj drahý?

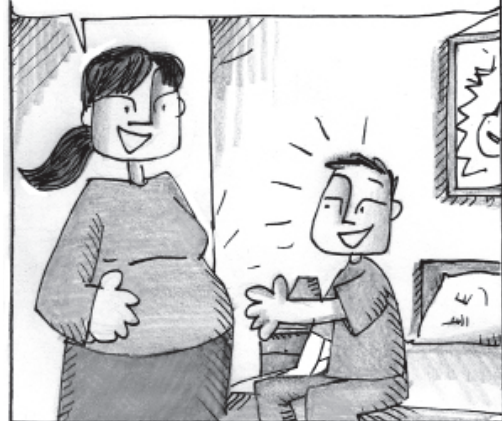
Vůbec nic, jen nemluvíš maďarsky a ve škole mě nikdo nemá rád. Ani učení mi nejde, jinak nic moc!

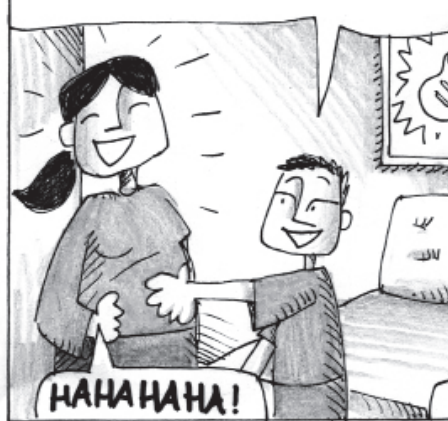
Můj milý, vydrž to ještě trošku. Brzy se taky naučíš maďarsky a pak už se taky snadněji s někým skamarádíš.!

Pojď si raději sáhnout na moje břicho. Cítíš, jak kopá malý?

Bude z něho nejlepší mongolský fotbalista světa, mami.

Jeden den po vyučování ,sem právě kráčet domů, když na dvoře...

Počkat, pomůžu!

To je poslední. Moc ti děkuji!

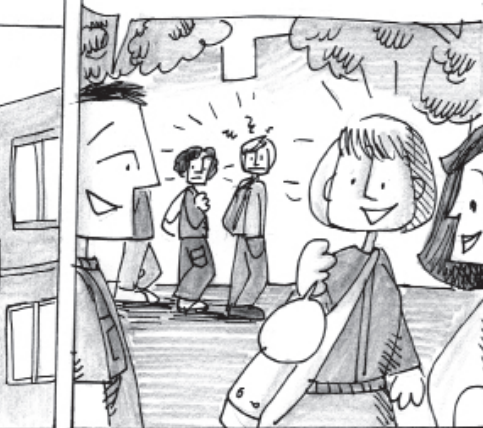
Jen málo! Moc málo.

Zsófi! Pojd' sem a poslouchaj!

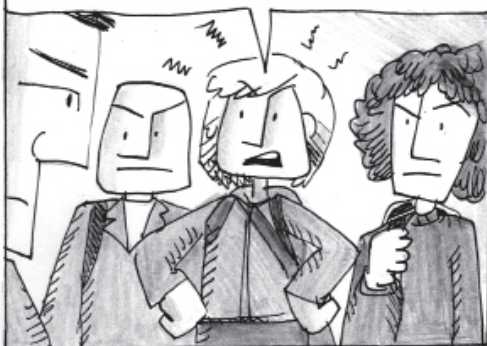

Ahoj! Jmenuji se Dulguun!

Heleme se, ...! Tak co? Nestačí, že se tu u nás flákáš, už obtěžuješ i holky?

Já ti ale rozumím!

Fajn, tak budeš rozumět i tomu, co ti teď řeknu!

Ať už nikdy nevidím, že někoho otravuješ! Hlavně nech na pokoji holky!

A co když ne? Tak co bude?

Tak dostaneš lekci!

Opravdu? To bych chtěl vidět!

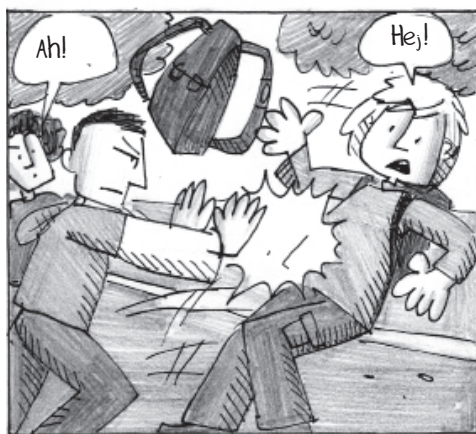

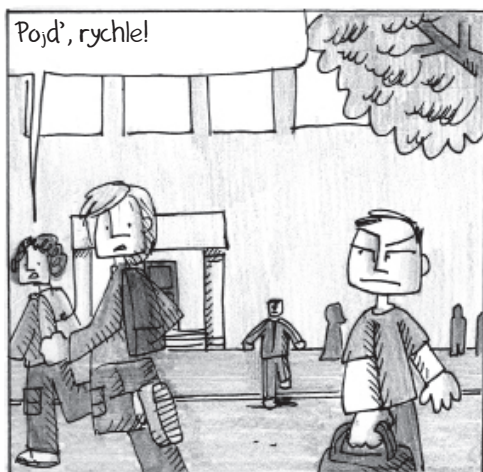
Podívejte, jak se náš Číňan zlobí!

Moje taška! Zpátky mě!

Hahaha! Mluví jako idiot!

To byl první vážnější přestupek, a když se Peti omluví, nebude z toho kázeňská záležitost.

Já...já už toho lituji a omlouvám se Dulguunovi. Slibuji, že se to už nikdy nestane.

Přijmeš to, Dulguune?

Ano, přijmu!

Dobře, ale řeknu vám předem, když se cokoliv podobného zase stane, nebudu tak shovívavý a proti viníkovi zahájím trestní řízení!

Po tomto případě mi už konečně přestali ubližovat. Naopak!

Už jsou zase tady. Jsem zvědavý, jestli zase chtějí nějaký průšvih.

Aho, Dulguune..

Aho,, říkejte mi Tomi!

Chtěl jsem jen říct, že jsi byl moc odvážný a já jen pitomec. Viš, Erika se mi moc líbí, a viděl jsem, že si povídáš s tebou, a tak... promiň!

Nic si z toho nedělej! Fakt!

My se taky omlouváme! Byli jsme k tobě nespravedliví!

Ano, ano, promiň!

To nic.

Takže se ti líbí Erika?

Jo, jen si netroufnu s ní mluvit! Chápeš...

Pozveme je dnes večer do kina.. Co ty na to?

Ty! Já nevím...

Eriko, počkej, chvílku! Peti se tě chce na něco zeptat!

Ach jo!

Tak se stalo, že na jednou se konflikty vyřešily a na příští půlrok jsme se stali dobrými kamarády.

Čas plynul a jednoho dne...

Tvoje maminka jela do Budapešti, brzy se narodí tvůj bratr!

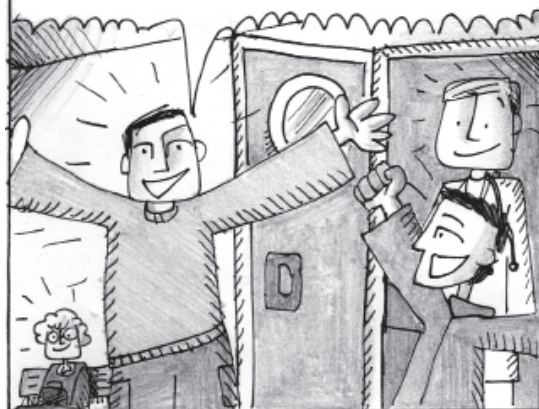
Navštívil jsem ji, jakmile jsem měl čas!

Potom na jednu začal porod!

NARODIL SE! NARODIL SE MI SYN!

Vítáme tě, malý fotbalisto!

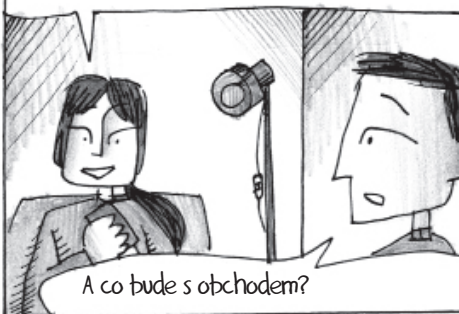

Potom jednoho odpoledne...

Dulguune! Rozhodli jsme se, že se odstěhujeme do Budapešti, protože tam znám jedno mongolské společenství.

Ano. Poznala jsem je, když jsem přišla do Maďarska a myslím si, že teď už by bylo dobré žít v Budapešti.

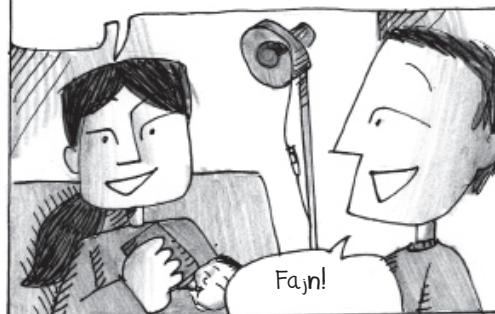

Moje maminka a její manžel měli malý krám v Tahitófalú.

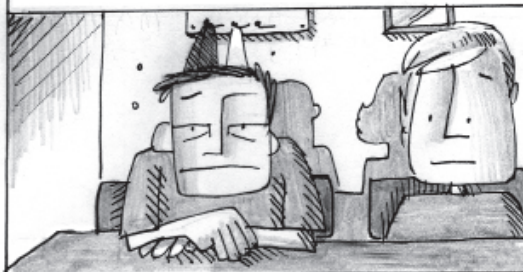
To není problém, Budapest není daleko, autem jsme tam rychle!

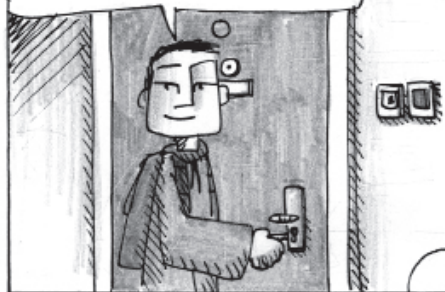
Když už budeme bydlet v Budapešti, představím tě svým přátelům. Někteří z nich jsou ve tvém věku!

A tak jsme se odstěhovali do Budapešti, ale ještě dva měsíce jsem chodil do školy do Tahitófalú. Každý den jsem vyrážel v 4:30, ale tak se to dlouho nedalo dělat.

Potom jsem začal chodit do školy v Budapešti, ale stále navštěvuji Peti a ostatní, a jsme dobří přátelé.

V nové škole bylo hodně dětí z ciziny, a tak našťastí jsem nebyl výjimka.

Mimoto jsem se tam setkal s mongolskou holkou, která už mluvila moc dobře maďarsky.

Ahoj! Ty jsi taky z Mongolska, že ano?

Ano, jmenuji se Dulguun, ale všichni mi říkají Tomi.

Já jsem Tsetse, a tady mi říkají Timi.

Jsem ráda, že jsi tu také! Umíš už maďarsky?

Moc ne, bohužel.

Tak tě budu učit, jest-li chceš. Co říkáš?

Super!

Byl jsi už v mongolském společenství?

Ještě ne, ale moje máma mi už o něm vyprávěla.

Já tam chodím. Musíš tam se mnou o víkendu zajít!

Pak jeden den po škole v autobuse...

Ahoj, ty jsi Tomi, že jo?

Jo.

Slyšeli jsme, že posloucháš fajn muziku!
Co je to?

Wyclef Jean.

Jé, to je moc dobrý! Zajímá tě i
break?

Jasně!

Zapomněl jsem se představit.
Já jsem Zoli.

Já Tibi.

A já Laci.

A já Tomi. Ahoj!

Jdeme právě koupit CD. Právě vyšel nový
Sean Paul!

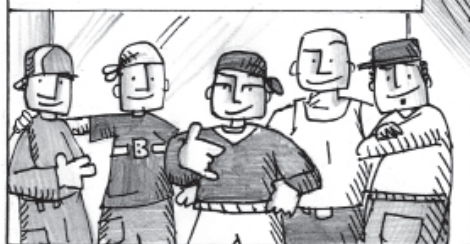
Pojď s námi, potom půjdeme k Zoli a hezky
hlasitě si to pustíme.

Dobře!

Díky muzice jsem měl ještě víc přátel!

**BREAK IT OFF!
BREAKIN IT OFF!**

Od té doby jsme byli stále spolu a přišli jsme na to, že moc rádi tancujeme. Tancovali jsme break a vymysleli jsme nové choreografie.

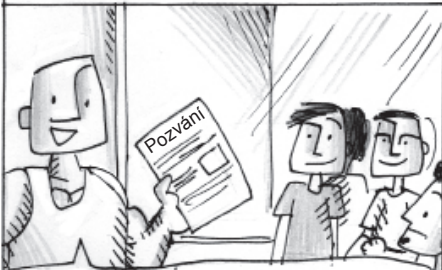

Všichni chodili do stejné taneční školy a tak jsem tam šel také.

Samozřejmě všechno, co jsem se naučil, jsem s úspěchem ukázal i na mongolské diskotéce.

Jednoho dne přišel nás trenér.

Kluci! Za tři týdny bude před obchodním centrem celostátní soutěž. Půjdeme?

Myslel jsem si, že vy čtyři byste mohli jít. Vyberu vám musiku k choreografii.

Mezitím jsem se učil maďarsky a blížila se zkouška.

Dolguune! Jsem ráda, že tančíš, a že máš koníčka, ale dbej taky na učení maďarštiny!

Timi mi pomohla připravit se na zkoušku z maďarského jazyka a já ji učil matematiku.

Největší úhel trojúhelníka a k němu patřící úhel mají poměr 5:7. Jaké jsou úhly trojúhelníka, když nejmenší úhel je tři pětina největšího úhlu.

Odpovím ti, když mi taky řekneš otázku maďarsky!

Přišel den zkoušky.

Neděle, si starosti! Kdo umí maďarsky tak hezky odmlouvat, pro toho tato zkouška nemůže být těžká.

Potom už bylo všechno v pořádku, a od té doby žiji klidně a šťastně s mými rodiči a přáteli.

Tak se tedy stalo, že jsem si konečně zvykl, i když jsem to chtěl mnohokrát vzdát...

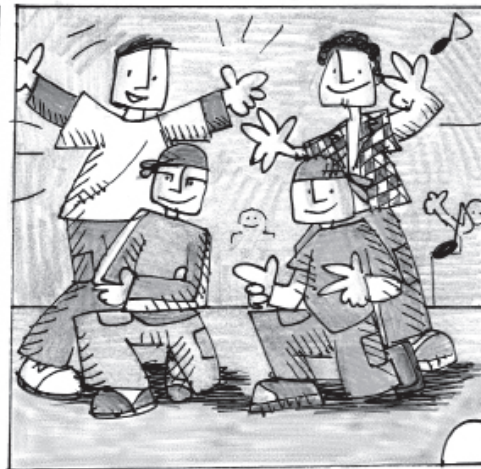
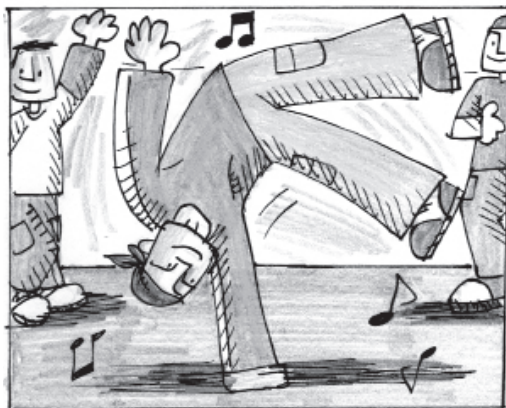
...naučil jsem se, že nesmíme dovolit, aby nás kdokoliv odstrašil, a tak se nám určitě podaří, co si přeje!

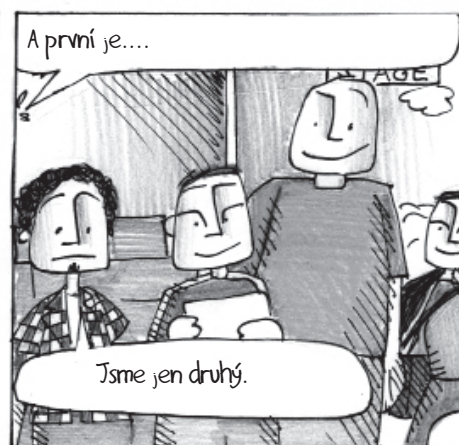

Teď už musíme ale spěchat k obchodnímu centru! Brzy budeme na řadě.

Nevadí, být druhým je taky fajn! Už nás požádali o vystoupení!

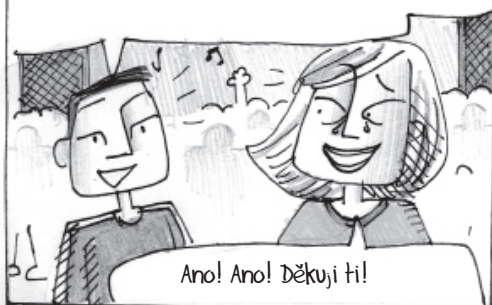

Vidíš, Duiguune. Říkala jsem ti, že když vydržíš, tak se tvoje sny splní.

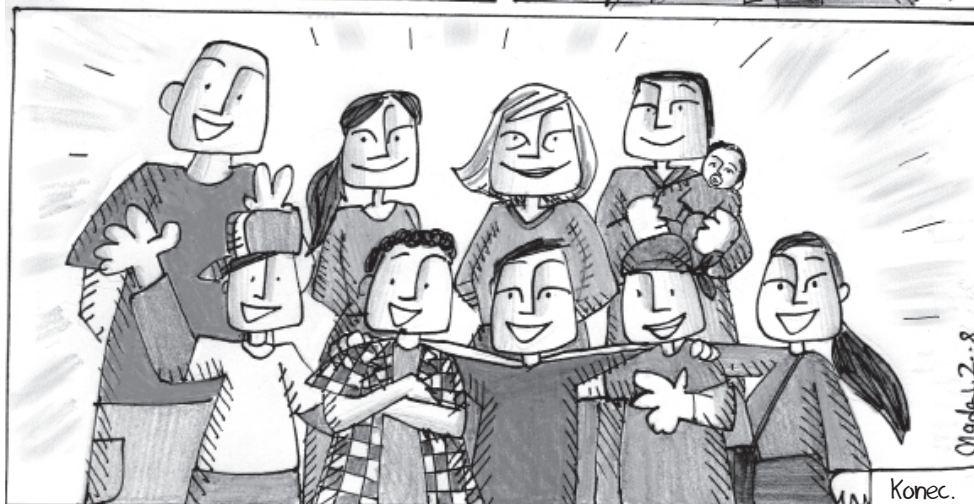
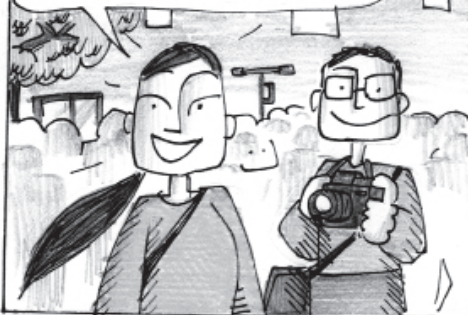
Ano, babičko, měla jsi pravdu!

A já ti říkala, že tě nezklamou.

Ano! Ano! Děkuji ti!

Pojďte, budou nás fotografovat!

Mada 1.2.8

Konec.

Osoba v tomto příběhu by chtěla zůstat v anonymitě, proto se její příběh odehrává ve vymyšleném státu v Nasratistánu.

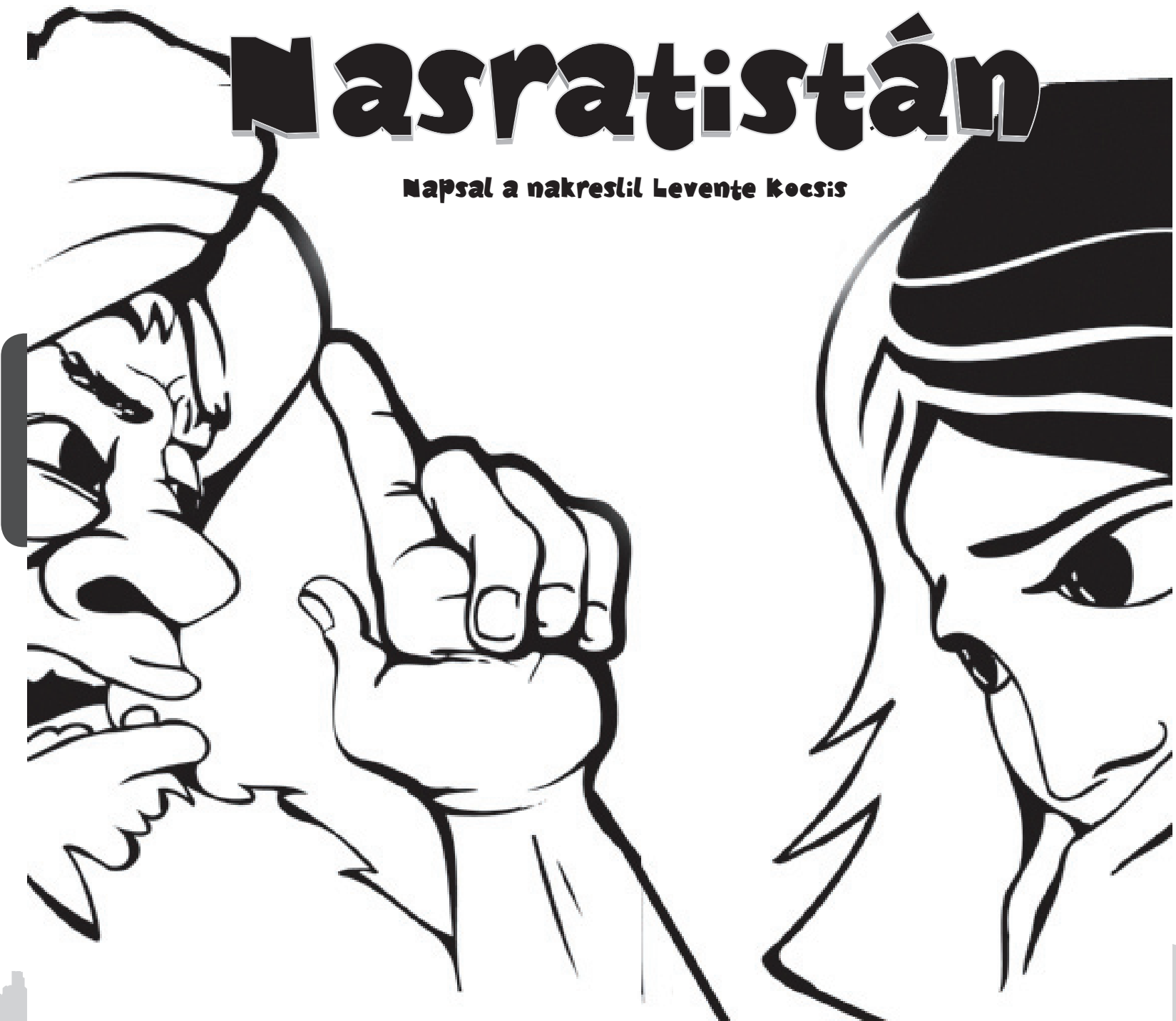
Na Blízkém východě, ten kdo má jiný názor a kdo se modlí k jinému bohu, to nemá vždy lehké. Sema byla křesťanka v islámském světě. Nevydržela protivenství moc dlouho. Nejednou ohrožovali její rodinu, přátelé a také jí, protože vedla křesťanské společenství. Nakonec neměla na vybranou, rozhodla se uprchnout ze svého domova. Nechala tam manžela a syny, protože nevěděla, co bude. Nakonec se dostala do Maďarska do uprchlického tábora.

Její život se časem zlepšil a i ostatní členové rodiny se přestěhovali do Budapešti. Sema měla štěstí, ale ne vždy se to tak dobře podaří. V její rodné zemi ženy mají málo práv, šťastná je ta žena, která může chodit do školy, naučí se číst a psát. Kvůli náboženským a sociálním omezením je každodenní život mnohem těžší, lidé mnohokrát musí uprchnout, když chtějí žít „normální“ život. Semyn příběh je pozitivní příklad, že vždy existuje naděje najít lepší svět, kde můžeme žít.

Nasratistán

Napsal a nakreslil Levente Kocsis

Ahoj, jmenuji se Sema! Přišla jsem do Maďarska před několika měsíci, před nedávnem jsem začala řídit křesťanské společenství, které jsme založili s mými krajaný.

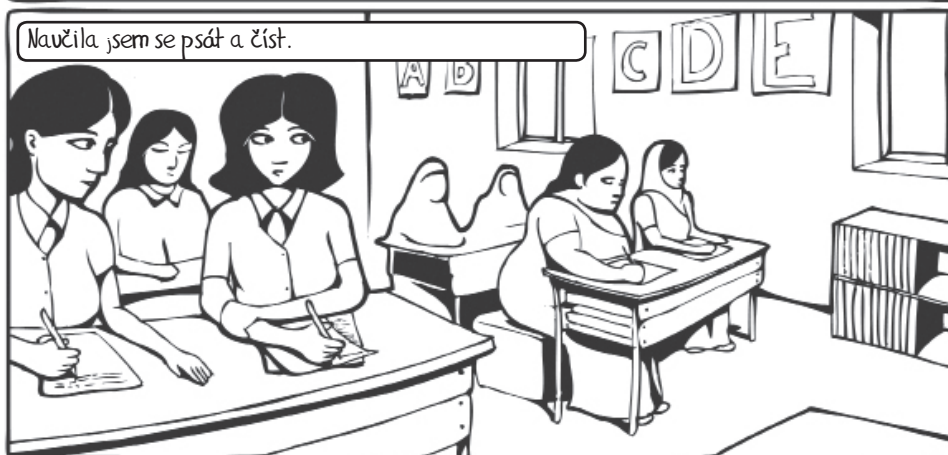
Moc mi chybí můj domov, Nasratistán. Bylo těžké odejít, ale bylo to nutné. Když člověk slyší kolem sebe den co den jen cizojazyčná slova, často se mu stýská.

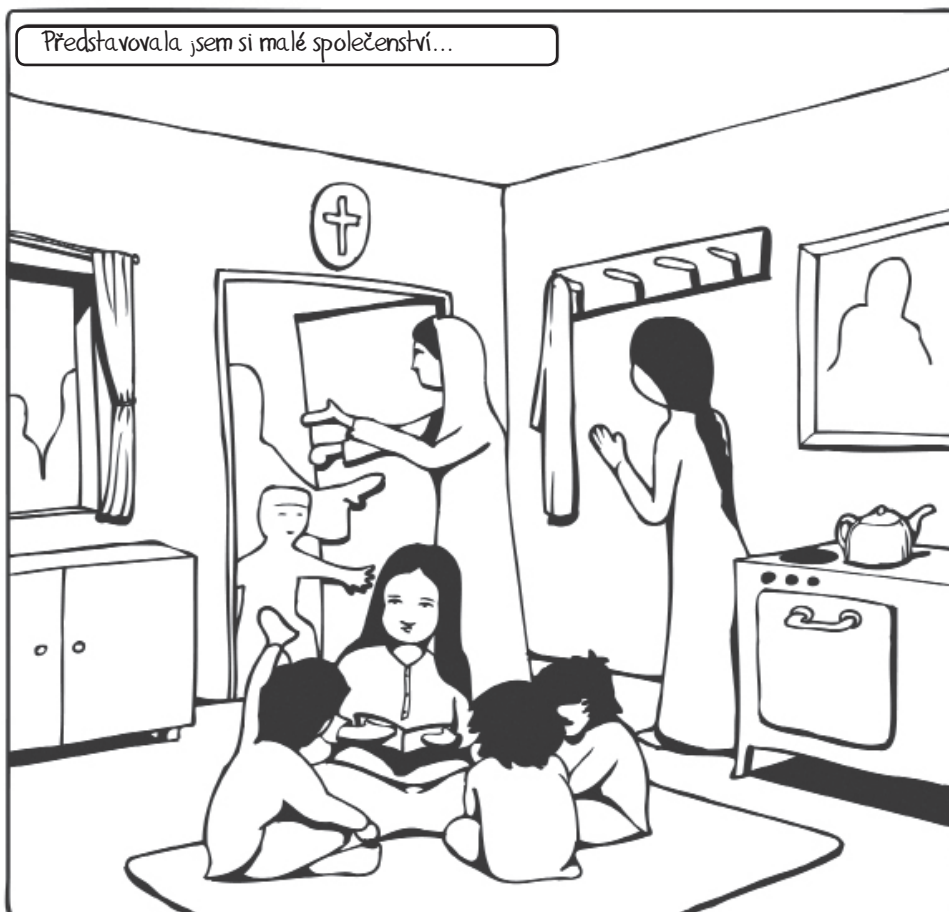
Bylo by krásné se zase procházet na těch ulicích, rozmlouvat se známými.

Dovolte mi, abych Vám teď vyprávěla o tom, jak dlouhou cestu mám za sebou. V Nasratistánu tvoří většinu obyvatel muslimové, ale v mé rodině jsou všichni křesťani, moji rodiče byli také.

Nevzdala jsem se tohoto rozhodnutí, a tak za několik let se můj sen uskutečnil.

Zprávy o setkáních se šířily velice rychle a bylo nás stále více.

Zeny si mohly přivést i své děti.

Jednoho dne přišla i jedna muslimská žena, Szuni. Pocítila přátelskou atmosféru, tiše seděla na lavici a poslouchala výklad.

Po několika setkáních se na mě nesměle obrátila.

- Semo, mohla bych taky dostat bibli?

Nebála se bezdůvodně.

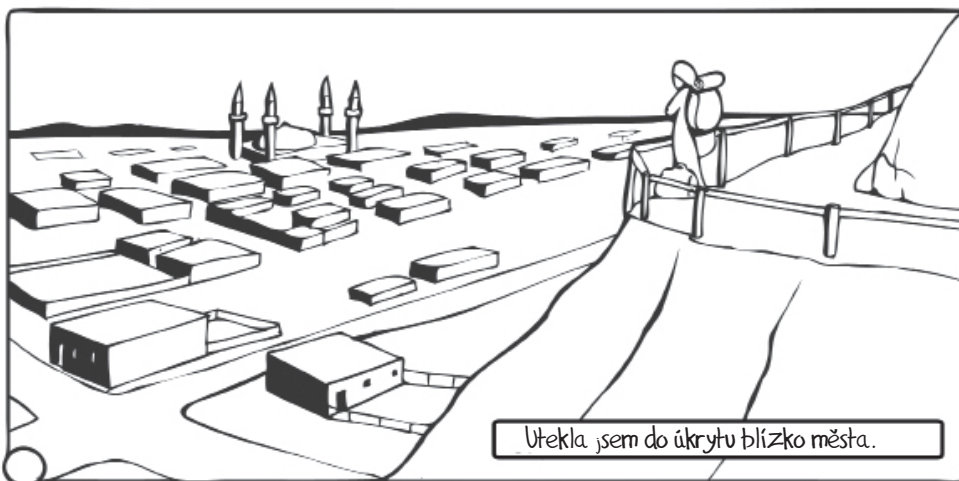
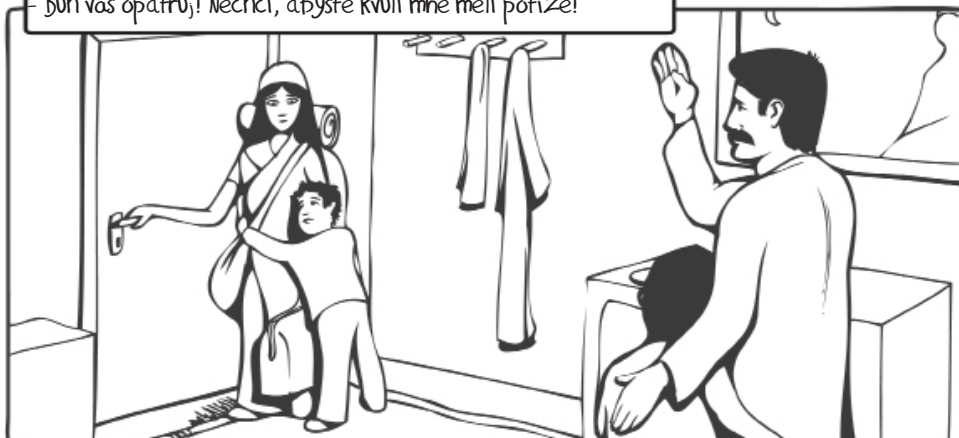

Vyhrožování probíhalo každodenně, proto jsem se konečně rozhodla, ale bylo to bolestivé rozhodnutí.

Bůh vás opatruj! Nechci, abyste kvůli mně měli potíže!

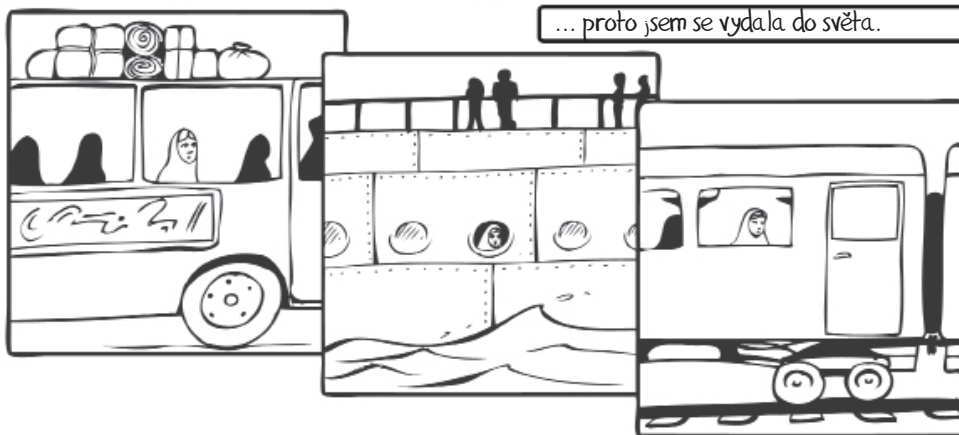
Utekla jsem do úkrytu blízko města.

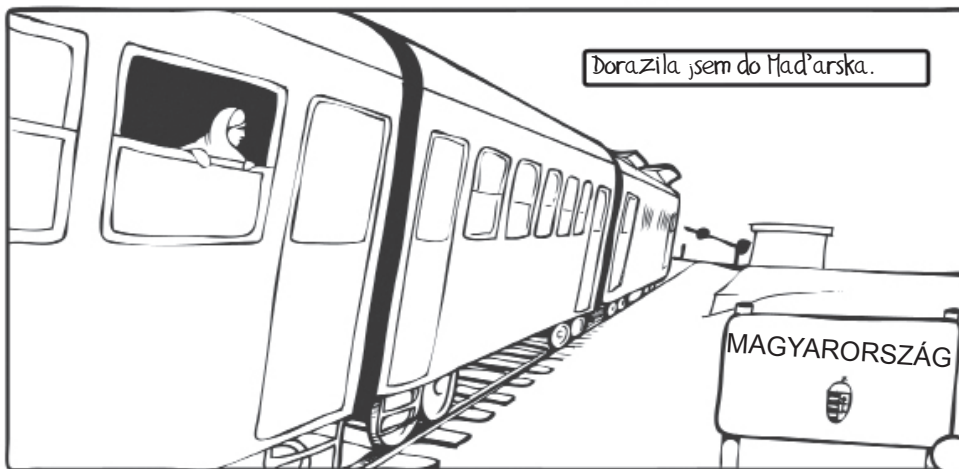
Ani tady jsem se po několika dnech necítila v bezpečí, ...

... proto jsem se vydala do světa.

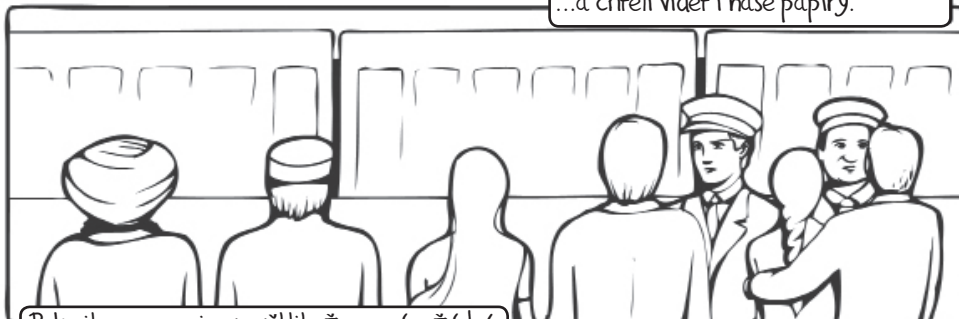
Dorazila jsem do Maďarska.

Několik z nás namátkou
vysadili z vlaku, ...

...a chtěli vidět i naše papíry.

Pokusila jsem se jim vysvětlit, že nemám žádné
doklady a chtěla bych požádat o pomoc.

Pokusila jsem se jim vysvětlit, že nemám žádné
doklady a chtěla bych požádat o pomoc.

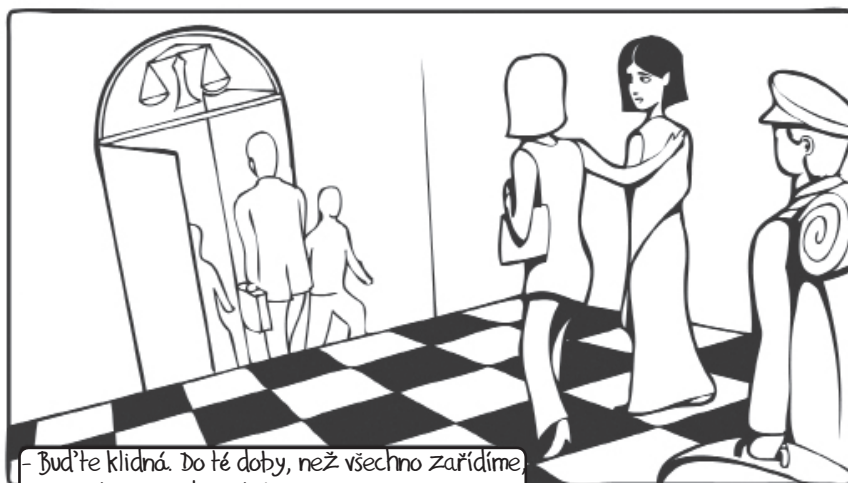
Bez tlumočníka jsme si nerozuměli,
tak jsme museli nastoupit do malého
autobusu.

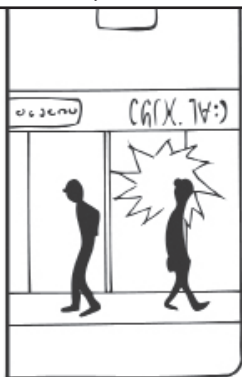
Na policii nás zavřeli do
cely. Řekli nám, abychom
trpělivě čekali, než zjistí,
kdo vlastně jsme.
Dny nám připadaly jako
roky.

Za několik dnů nás odvedli
do kanceláře, kde nás čekala
milá žena:
- Pokusíme se sehnat pro
vás dočasné doklady, ale to
zabere čas.

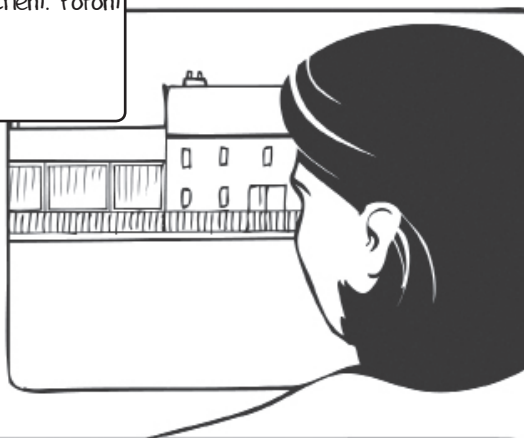
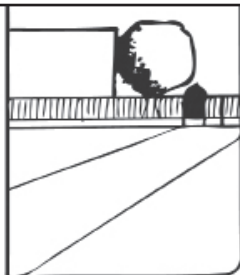

- Buďte klidná. Do té doby, než všechno zařídíme vás umístíme v jednom táboře.

Jak nás vezli přes město, všechno mi připadalo cizí, a moje srdce bylo naplněno strachem. Potom auto zastavilo před ponurou budovou.

- To je uprchlický tábor!

Za několik dnů jsem si zvykla na atmosféru a konečně jsem měla sílu napsat své rodině.

„Moji drazí! Dorazila jsem v pořádku do Maďarska. Po mnoha útrapách teď bydlím v táboře. Jedna žena mi pomohla a zařídila vstupní povolení i pro vás. Přijďte co nejdřív!“

- No, děti, myslím si, že brzy odcestujeme!

- No, kluci, toto je město, o kterém máma psala.

- Kde je tábor?

- Pojd'te, hledejme!

- Koukejte! Myslím, že to bude ono!

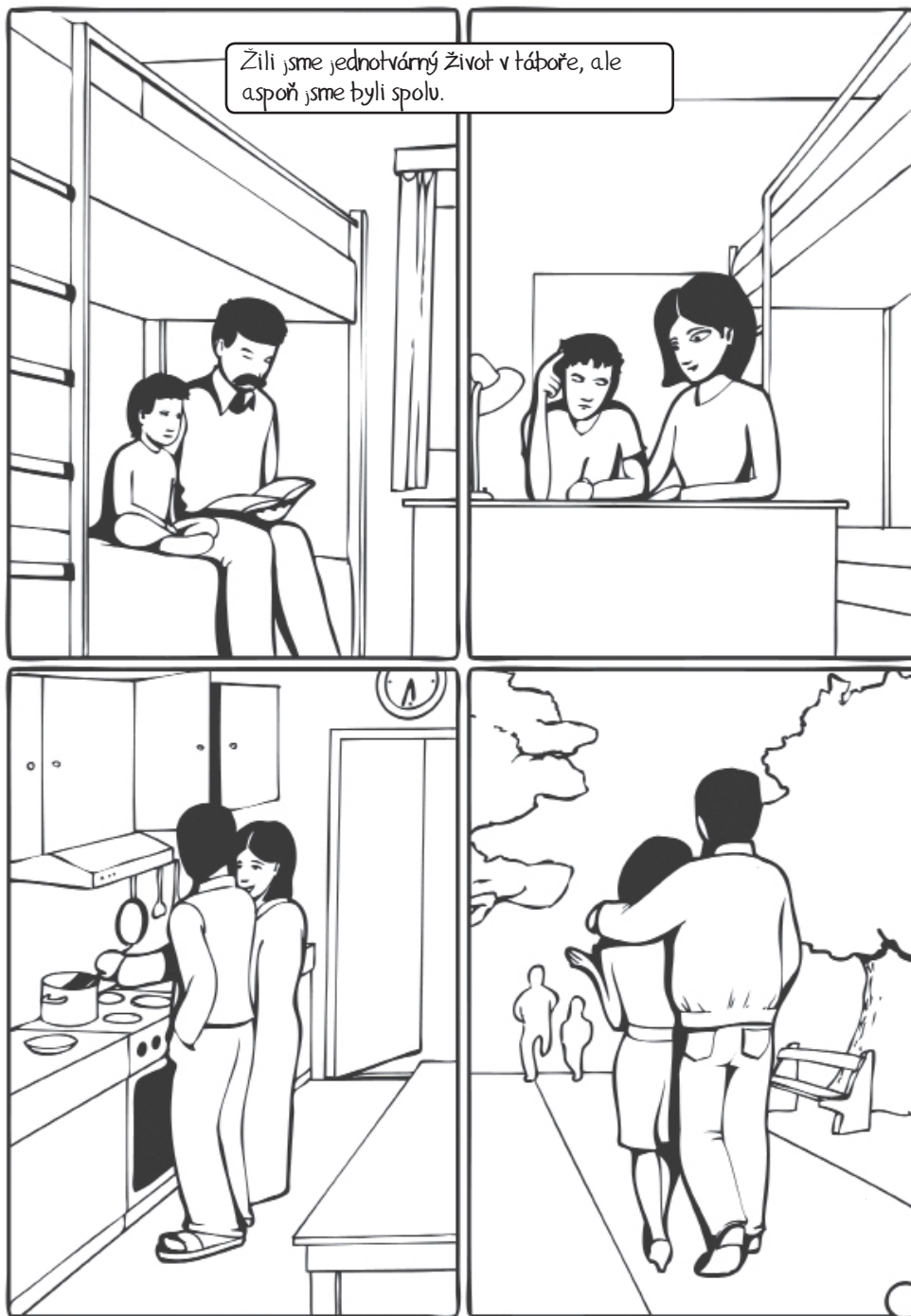

- Szahide! Není to náhodou máma, kdo tam stojí?

Na tento okamžik jsme už všichni dlouho čekali.

Seznámili jsme se s jinými lidmi, jejichž osud byl podobný, tak jsme snadněji vydrželi cizí životní styl.

V táboře jsme se seznámili s Annou, která se zabývala problémy lidí v táboře. Mlč se nám zalíbila, a přišli jsme na to, že i naše náboženství je stejné.

Anna nám zařídila doklady u soudu,
zařizovala naše oficiální věci a
pomáhala nám i s každodenními
problémy.

Stali se z nás upřímní přátelé.

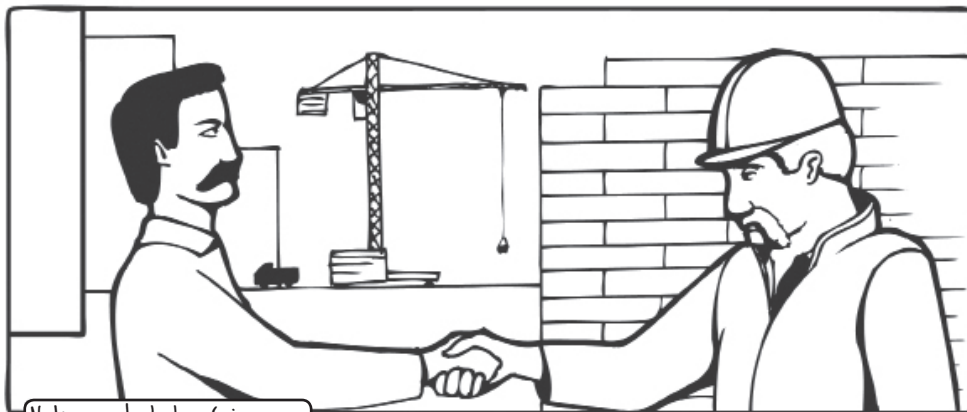

Takmile byly naše záležitosti v pořádku, začali jsme hledat práci. Věděli jsme, že to nebude lehké, protože jsme nemluvili maďarsky. Můj muž, Ravi, se pokusil najít práci v hlavním městě.

Přel se v kancelářích, ve skladech, jestli nepotřebují pomocníka.

Nakonec dostal práci na stavbě.

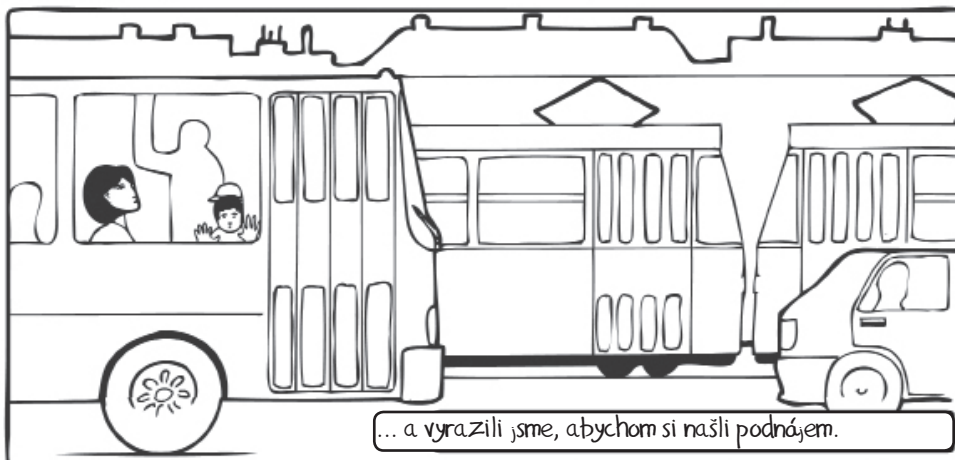

- Jsme moc rádi, že se ti to podařilo!
Jsme na tebe moc hrdí!

Do hlavního města, jsme dorazili v pořádku...

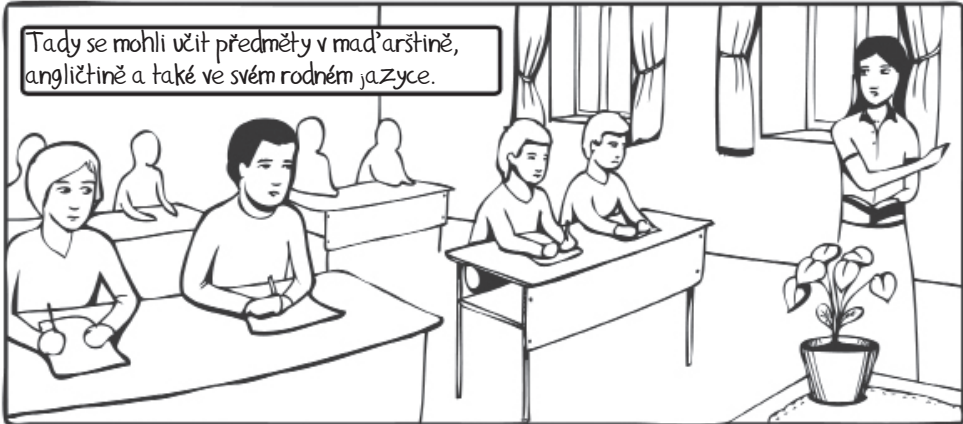
... a vyrazili jsme, abychom si našli podnájem.

Po únavném cestování jsme se konečně usadili v našem novém „dočasném“ domově.

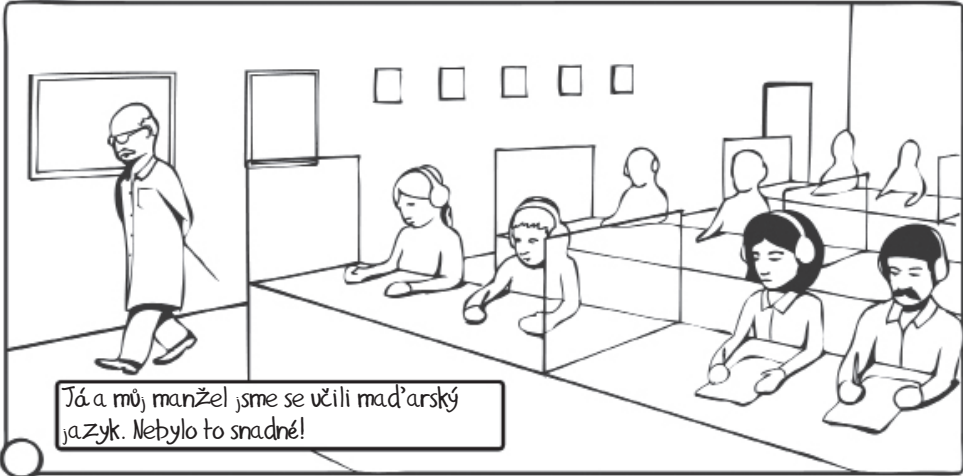

Poblíž jsme našli speciální školu, kam kluky přijali.

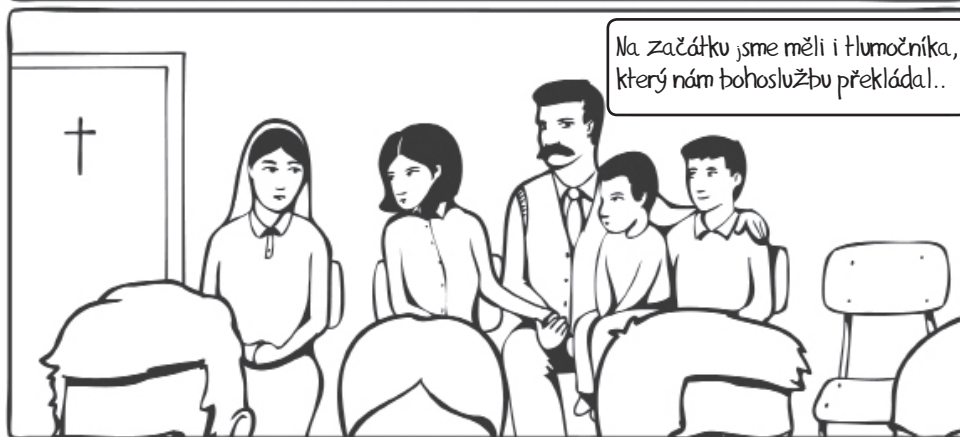
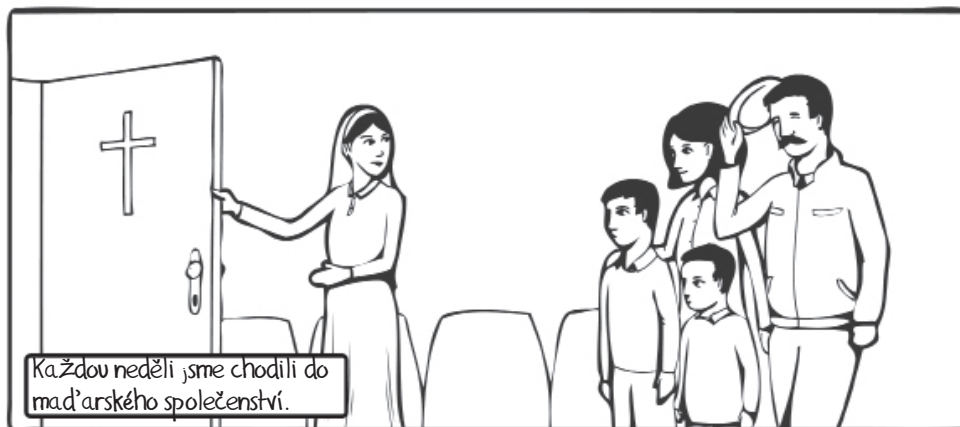

Tady se mohli učit předměty v maďarštině, angličtině a také ve svém rodném jazyce.

Já a můj manžel jsme se učili maďarský jazyk. Nebylo to snadné!

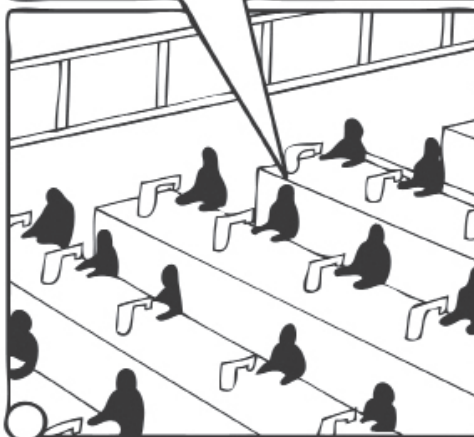

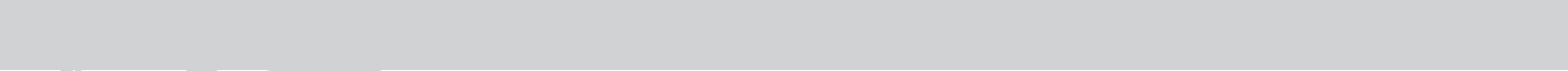

Z malého platu mého muže se nám daří jen těžko, proto jsem se taky pokusila najít si práci.

Při mé práci mě mnohokrát napadlo, že bychom s krajaný mohli založit křesťanské společenství. S pomocí Boha se to také podařilo.

Několik slov o autorech

172

GVC (SPOLEČNOST OBČANSKÝCH DOBROVOLNÍKŮ, ITÁLIE)

GVC, Společnost Občanských Dobrovolníků, je nenáboženská občanská organizace. Byla založena v Boloni v roce 1971, jejím cílem je pomocí mezinárodní spolupráce, míru a podpory zlepšit život obyvatel rozvojových zemí.

V současné době programy společnosti GVC běží ve 27 zemích v oblasti obnovy a také v různých rozvojových oblastech, jako je: pitná voda, ochrana dětí, vzdělání, právo, práce, boj proti AIDS. Naše organizace také organizuje humanitární pomoc, kterou provádíme společně s Evropskou Komisí, s Italským Ministerstvem zahraniční nebo s OSN. Naším cílem je, abychom časem dosáhli sociálního a hospodářského rozvoje, a aby lidé dostali konkrétní užitečné věci. GVC se domnívá, že rozvoj je dvojstranný proces, který má být založený rovnoprávnějším vztahu mezi severní a jižní částí světa.

K dosažení tohoto cíle, kromě toho, že máme v rozvojových zemích kooperativní rozvojové programy, naše organizace klade velký důraz v Itálii a v Evropě na to, aby změnila veřejné mínění a postoj lidí o vývoji a rozvoji zemí třetího světa.

INFO: www.gvc-italia.org

SDRUŽENÍ PRO INTEGRACI A MIGRACI (ČESKÁ REPUBLIKA)

„Sdružení pro integraci a migraci“ vzniklo v roce 2009 sloučením dvou zkušených organizací zabývajících se migrační tematikou a to Poradnou pro uprchlíky a Centrem pro otázky migrace. Sdružení poskytuje právní, sociální a psychologickou pomoc těm osobám, které z různých příčin musely opustit zemi svého původu a přicházejí do České republiky. Těmito příčinami jsou nejčastěji válka, nestabilní politická situace, politické pronásledování, rozpad rodiny, neřešitelná ekonomická situace a jiné vážné důvody.

Pracovníci poskytují poradenské služby v pražské kanceláři a také navštěvují žadatele o mezinárodní ochranu azyl v pobytových střediscích MV ČR v Kostelci nad Orlicí a ve Stráži pod Ralskem. V Pobytových střediscích i v Praze zajišťujeme kromě poradenské činnosti také výuku českého jazyka pro cizince. Souběžně s žadateli o azyl se na pracovníky SIMI obracejí cizinci, kteří požadují informace či rady týkající se zákonů o azylu a o pobytu cizinců, předpisů platných v oblasti sociálního zabezpečení, zdravotního pojištění, možnosti zaměstnání a vzdělávání. Veškerá poradenská činnost je poskytována bezplatně.

Nedílnou součástí činnosti Sdružení je působení na širokou veřejnost s cílem rozvíjet toleranci, pokoušíme se veřejnosti odpovědět na základní otázky - kdo je uprchlík, co ho k nám přivedlo a proč! Pracovníci SIMI se také snaží ovlivňovat koncepční práci legislativu v oblasti migrace a uprchlického práva. Sdružení pro integraci a migraci je zakládajícím členem Konzorcia nevládních organizací zabývajících se migranty a členem mezinárodní organizace Separate Children in Europe Program (SCEP).

NADACE BAPTISTICKÉ CHARITATIVNÍ SLUŽBY (MAĎARSKO)

Nadace Baptistické Charitativní Služby poskytuje pravidelně pomoc, potraviny, a humanitární a duchovní podporu v 18 zemích celého světa. Kromě toho realizuje rozvojové programy pro ty, kteří potřebují pomoc a žijí na okraji společnosti.

Cílem Charitativní Služby je bez ohledu na původ, národnost, náboženství a barvu pleti příležitostně i pravidelně naplňovat duchovní a materiální potřeby všech občanů, kteří potřebují pomoc.

Naše činnost zahrnuje různé humanitární a rozvojové oblasti, například humanitární pomoc, záchrana v případě katastrofy, poskytnutí pomoci znevýhodněným Romům, uprchlíkům, drogově závislým a rehabilitační program pro osoby se zdravotním postižením (Program FLAME).

V našem týmu pracují zkušení a konkurence schopní odborníci, kteří trvale zajišťují rozvoj Charitativní Služby, tedy umožňují, aby naše humanitární pomoc a rozvojová činnost byla rozšířena do nových cílových skupin a států.

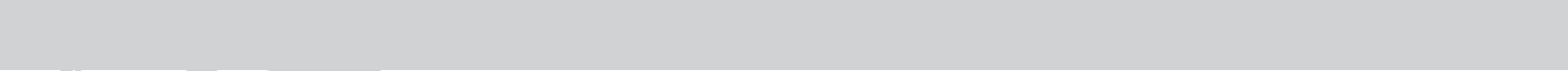

176

SEZNAM

ČEČENSKO	17
MONGOLSKO	59
MOSAMBIK	101
NASRATISTÁN	143
NĚKOLIK SLOV O AUTORŮ	173

